KUUROJEN LEHTI

Tidskrift för Döva

1905

Tänä keväänä Turun Kuurojen ammattikoulusta päässeet oppilaat opettajineen. —
I våren från Åbo Dövas yrkesskolan utsluppiga elever med lärare.

HEINÄ — ELOKUU
JULI — AUGUSTI

N:o 7-8 · 1962

Käyttäkää

onnitteluadresseja

Kukkaset kuihtuvat! Adressi säilyy jatkuvasti rakkaana muistona ystävällänne. Kun haluatte onnitella ystäväänne hänen merkkipäivänään — kun hän täyttää vuosia, solmii avioliiton, pääsee ripille j.n.e. on paras ja kätevin tapa lähettää hänelle onnittelunne kauniilla adressilla.

Näitä adresseja saa ostaa asiamiehiltämme kuurojenyhdistyksissä. Maksu on 300 markkaa kuorineen.

Pohjaväri on aurinkoisen hiekan väri, reunat ja koristeet sekä teksti, joka tässä kuvassa näyttää mustalta, on kultaa. Suuruus 21×27,5 sm, 4 siv.

Adressin myynnistä kertyvät tulot kartuttavat Liittomme Omakotirahastoa.

Adresseja saa tilata Liittomme toimistosta. Asiamiehille 20 % palkkio.

SUOMEN KUUROJEN LIITTO R.Y.

Liisankatu 27 E 10 — HELSINKI — Postisiirtotili n:o 6825

KUUROJEN LEHTI

SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y:n ÄÄNENKANNATTAJA

HEINÄ—ELOKUU | 67 VUOSIKERTA | N:o 7-8 · 1962

Syyskuun numeroon tarkoitetut ilmoitukset kirjoitukset ja kuvat on lähetettävä toimitukselle ennen elokuun 7 päivää

JATKO-OPETUS

Kaksi vanhinta kuurojenkouluamme on jo täyttänyt 100 vuotta, kolmas viettää mainittua syntymäpäiväänsä tänä vuonna ja muutkin ovat perustetut jo viime vuosisadalla, jolloin kuurojen opetus maassamme varsinaisesti järjestettiin. Kuurojen opetus vastasi silloin sen ajan vaatimuksia.

Opetusolot ovat kuitenkin sen jälkeen ja varsinkin viime vuosikymmeninä kuulevien maailmassa suuresti kehittyneet. Uusia kansa-, ammatti- ja oppikouluja perustetaan miltei joka kuntaan. Kansakoulun oppivelvollisuusaikaa on pidennetty ja keskikoulun käyminen alkaa miltei kuulua yleissivistykseen. Useilla ammattialoilla on keskikoulututkinto pätevyysvaatimuksena.

Nyt voidaan kysyä, onko kuurojen opetuksessa voitu seurata kehitystä. Edistysaskeleena on pidettävä viime vuonna voimaan tullutta asetusta kuurojen- ja sokeainkouluista. Oppivelvollisuusaikaa pidennettiin kahdella vuodella. Merkittävää on se, että lapset aloittavat koulunsa jo 6-vuotiaina. Voidaan myös todeta, että kuurojen ammattikoulutuksen alalla on sotien jälkeisenä aikana päästy eteenpäin. Valtio on perustanut kuuroille omat ammattikoulunsa ja kun Turun kuurojen ammattikoulun rakennus saadaan valmiiksi, on katsottava tilanteen tällä kohdalla olevan tyydyttävän.

On kuitenkin kysyttävä, riittääkö kaikki tämä. Onko kuuroilla samat mahdollisuudet päästä eteenpäin yhteiskunnassa. Kysymykseen on vastattava kielteisesti. Monet kuurot haluaisivat jatkaa opintojaan kuurojenkoulusta päästyään. Tästä ovat todisteena ne kuurot, jotka sinnikkäästi harjoittavat opintoja kirjeopiston välityksellä. Muutamat heistä ovat oppineet itseopiskelulla vieraita kieliä. Tällainen opiskelu on kuitenkin aina vaikeata ja suuressa määrässä sitkeyttä vaativaa. Vain harvat luonteet pääsevät tätä tietä eteenpäin.

Eikö siis kuuroille voitaisi järjestää yhteiskunnan taholta opiskelumahdollisuuksia niin kuin kuulevillekin. Voitaisiin ehkä ajatella kuurojen omaa kansanopistoa. Yritys tällaisen perustamiseksi onkin tehty joitakin vuosia sitten. Toisena mahdollisuutena olisi ehkä lahjakkaimpien oppilaiden kokoaminen eri kuurojenkouluista yhteen luokkaan. Aluksi voitaisiin ajatella tätä kahtena viimeisenä vuotena. Mikäli kokemukset olisivat myönteiset, voitaisiin lahjakkaat poimia kokoon jo aikaisemminkin, ehkä jo viidennellä tai kuudennella luokalla. Opetussuunnitelma tulisi näitä oppilaita varten laatia vaativammaksi. Lahjakkaita oppilaita ei ehkä olisi kovin monta, mutta se ei saisi olla esteenä, sillä jo neljäkin luokkaa kohden olisi riittävä määrä. Tällaisella kokeilulla, joka ei valtiolta ihmeitä vaatisi, päästäisiin perille siitä, onko kuurojen keskikoulu pelkkää utopiaa. Mutta sitä se ei voi olla. Siitä ovat todisteena ne saavutukset, joihin kuurot ovat muualla pystyneet. Ruotsissa mainitunlainen menettely on käytännössä, USA:ssa on kuuroilla oma lukionsa ja Japanissa on kymmeniä kuuroja ylioppilaita. Kuluneena lukuvuotena on myös ensimmäinen kuuro suomalainen opiskellut USA:ssa Gallaudet Collegessa.

Edellä esitetyt ajatukset eivät suinkaan ole uusia meillä, niistä on puhuttu jo vuosikymmeniä. Ehkä kuitenkin vähitellen aletaan olla kypsiä sanoista tekoihin. Tähän viittaa ilahduttavasti Kuurojen ja sokeinkoulu-lehden viime numerossa ollut kirjoitus 'Voisikohan Suomessa", joka sisältää ajatuksen lahjakkaiden oppilaiden kokoamisesta yhteen luokkaan muutamaksi viimeiseksi vuodeksi.

Meillä on vastuu huomispäivän kuuroista ja meiltä kysytään: Mitä olette tehneet?

Terveisiä Gallaudet College'sta

Elo Suomela on ensimmäisenä suomalaisena kuurona ollut opiskelemassa USA:ssa kaikkien tuntemassa kuurojen korkeakoulussa, Gallaudet College'ssa. Ensimmäinen lukuvuosi on nyt päättynyt ja Suomela on palannut Suomeen, tosin vain kesälomalle. Opinnot jatkuvat syksyllä.

Elo Suomela oli sinnikkään itseopiskelun avulla jo aikaisemmin kotimaassa hankkinut itselleen hyvän englanninkielen taidon. Hän pyrki jo joitakin vuosia sitten opiskelemaan USA:han, mutta asia ei sillä kerralla onnistunut. Viime kesänä saatiin kuitenkin asiat kuntoon. Kuurojen Maailmankisoissa oli nimittäin USA:n joukkueen johtajina myös muutamia Gallaudet Collegen opettajia. Järjestettiin kaiken kiireen keskellä tunnin keskustelu, jossa mainitut opettajat tutustuivat Elo Suomelaan, hänen englanninkielen taitoonsa ja lukeneisuuteensa. Opettajat totesivat pienen englanninkielellä käydyn keskustelun jälkeen, että Elo Suomela taitaa olla heitäkin viisaampi, ja sanoivat, että tällainen mies pääsee ilman muuta heidän yliopistoonsa. Pikaisesti järjestyi tarvittava paperisota ja niin Elo Suomela matkasi viime syksynä Rapakon taakse aloittamaan ensimmäisenä suomalaisena kuurona opintojaan Gallaudet Collegessa. Nyt on ensimmäinen lukuvuosi onnellisesti ohi. Kokemuksistaan kertoo Elo Suomela seuraavasti:

Kirjoittaminen Amerikan kuurojenkouluista ei ole helppo tehtävä. Vähänkin tarkemmassa kirjoituksessa täytyisi käsitellä kaikki Amerikan 50 osavaltiota ja Gallaudet College kukin omassa luvussaan. Rajoitankin kirjoitukseni koskemaan vain Gallaudet Collegea ja ensimmäistä opiskeluvuottani collegen preparatory (valmistavalla) luokalla.

Gallaudet Collegen valmistavan osaston tarkoituksena on valmistaa oppilaita varsinaiseen collegeopiskeluun ja täydentää tietoja amerikkalaisen high-school'in oppiaineissa. Vaikka high-school on huomattavasti parempi ja monipuolisempi kuin meikäläiset kuurojenkoulut, niin eri koulut ovat eritasoisia Amerikassakin. Valmistavalle luokalle tulevat collegeopiskelijat saavat ensimmäisen kosketuksensa kouluunsa ja täydentävät tietojaan lukuaineissa, joiden vuoksi heitä ei heti voida hyväksyä varsinaisiksi collegen freshman-luokan oppilaiksi.

Uudet, kokeiden perusteella collegeen hyväksytyt opiskelijat joutuvat aluksi kaksiviikkoiselle orientationkurssille, jonka kuluessa heitä testataan kaiken aikaa ja kaikin tavoin. Tuskinpa missään muussa maassa tehdäänkään perusteellisempaa tutkimustyötä kuin täällä. Päivittäisiä testejä ja kokeita kevennetään muullakin ohjelmalla, sillä amerikkalaiset ajattelevat, että uusien opiskelijoiden viihtyminen ja menestyminen collegessa riippuu hyvin suuresti myös siitä ensivaikutelmasta, minkä he saavat koulusta aivan ensimmäisinä koulupäivinä. Orientation-kauden jälkeen jotkut parhaiten kokeissa menestyneet opiskelijat pääsevät freshman-luokalle ja muut aloittavat melko tukalan valmentautumisensa collegeen valmistavan osaston opiskelijoina eli prepsteinä.

Aikaisemmin valmistava opiskelukin muistutti collegetyötä, mutta viime lukuvuonna kokeiltiin ensimmäisen kerran uutta järjestelmää, jossa kutakin ainetta luettiin 4 tuntia päivässä 4—8 viikkoa, ja sitten suoritettiin k.o. aineen lopputentti. Englantia luettiin kautta vuoden 1 tunti päivässä ja suoritettiin koe lukukauden vaihtuessa tammikuussa ja myös vuoden lopussa. Pääaineet käytiin nopeasti läpi n.s. "cram-kursseina". Kokonaiset oppikirjat ja vuoden oppimäärät painettiin päähän 4, 6 tai 8:n viikon kursseina, lukemalla ainetta 4 tuntia luokassa ja lisäksi 4—6 tuntia kotityönä. Ellei selviytynyt lopputentistä jonkin cram-kurssin jälkeen, joutui suorittamaan kurssin uudelleen tai lukemaan sitä Councelling Center'issä kunnes läpäisi tutkinnon. Jotkut haluttomimmat oppilaat joutuivat lukemaan jokaisen aineen uudelleen täällä ja eräät putosivat kokonaan collegesta pois sen vuoksi.

Englanninkielen kirjoitukseen kiinnitetään suurta huomiota. Ainekirjoituksia on usein, ja niiden aiheet vaihtelevat omista kokemuksista kirjallisuuden arvosteluun ja tulkintaan. Heikosti englantia taitavalle preparatoryosastokin käy pian raskaaksi työksi. Englanninkielisen kirjallisuuden tutkimiseen käytetään myös runsaasti aikaa ja sen tarkoituksena on paitsi tutustuttaa oppilaat tähän rikkaaseen kirjallisuuteen, myös antaa heille filosofisia katsantokantoja elämää varten. Tämän aineen, kuten kaikkien muidenkin aineiden opettajat, ovat erinomaisia ja he nähtävästi pitävät työstään.

Kaikkien aineiden opetuksessa käytetään puhekieltä, viittomakieltä ja sormiaakkosia samanaikaisesti. Jotkut oppilaat kuulevat verrattain hyvin ja kykenevät seuraamaan opetusta puhekielelläkin, mutta hekin ovat taitavia kaikissa muissakin menetelmissä. Viittomakieli onkin Amerikassa ehkä pisimmälle kehittynyttä ja kaunista, joten kukaan ei vierasta sitä siksi, että eivät pidä siitä.

Vaikka opiskelu olikin aika kovaa ja aikaa vievää, niin collegen opiskelijat ehtivät paljoon muuhunkin. Osastojen asiat hoidetaan demokraattisesti äänestyksin ja luokkakokouksin. Demokratian opetuksessa kiinnitetään huomiota jokaisen kansalaisen osanottoon valtion asioiden hoidossa ja luokkakokoukset ym. ovat erinomaista harjoitusta myöhempää elämää varten. Koulun monet traditiot ja tapahtumat antavat aina paljon puuhaa luokkien presidenteille ja oman lehden "Bluff and Blue":n ja "Knob Hill News":n toimittajille. Kaikesta koulun sisäisestä toiminnasta huomaa, ettei demokratia ole collegen opiskelijoillekaan vain tyhjä sana, vaan elämänmuoto, johon he uskovat ja jonka mukaan he elävät koulun päätyttyäkin.

Omalta kohdaltani Gallaudet Collegen preparatoryvuosi on onnellisesti ohi. Olen kaikille tekijöille kiitollinen mahdollisuudestani opiskella oikeassa koulussa ja vieläpä hyvin korkeatasoisessa collegessa. Toivottavasti tämä voi aloittaa uuden luvun Suomessa. Kuurollekaan ei ole mahdotonta saavuttaa korkeampaa opillista tasoa, jos hänelle vain annetaan samat mahdollisuudet kuin kuuleville. Gallaudet Collegessa heillä on mahdollisuudet tähän eikä siellä tunneta mitään esteitä. Ehkä tämä onkin kokemuksistani kaikkein tärkeintä.

KUURO-SOKEAIN OPPIVELVOLLISTEN

kouluopetus on tarkoitus järjestää Jyväskylän kaupunkiin rakennettavien aistivikaisten lasten koulujen yhteyteen, ilmoittaa kouluhallitus.

KUURO JAPANILAINEN SUOMESSA

Monet ovat varmasti aikaisemmin kuulleet Euroopan eri maissa opiskelevasta kuurosta japanilaisesta, mutta tuskinpa monetkaan ovat häntä nähneet. Hänen nimensä on Masahisa Matubara. Nyt hän on saapunut Suomeen ja hänen tarkoituksenaan on viipyä maassamme 3 kuukautta opiskelemalla Tampereen ja Jyväskylän kesäyliopistoissa ja päämääränä hänellä on oppia Suomen kieli sekä tutustua Suomen kulttuuriin.

Herra Matubara saapui Helsinkiin laivalla Tukholmasta kesäkuun 1 päivänä. Liittomme edustajat olivat laivarannassa vastaan ottamassa kaukaista vierasta ja toivottamassa hänet tervetulleeksi Suomeen. Samana päivänä tarjottiin liiton puolesta Kestikartanossa vieraan kunniaksi lounas, jossa oli läsnä liiton hallituksen ja sanomalehtien edustajia.

Kesäkuun 2 päivänä järjestettiin Helsingin Kuurojen yhdistyksessä ilta herra Matubaran ja Japanin merkeissä. Ensiksi tulkittiin viittomalla japanilaisen ruotsiksi kirjoittama lyhyt selostus Japanin kuurojen oloista. Puhe sisälsi seuraavaa:

"Parhaat ystävät. Sydämellinen kiitos lämpimästä vastaanotosta. Minua ilahduttaa, että minulla on mahdollisuus tulla käymään Suomessa ja tavata Teidät. Valitettavasti en osaa viittomakieltä hyvin. Puhun vähän suomea, mutta en vielä niin hyvin kuin ruotsia. Aion opiskella Suomen kieltä Jyväskylän kesäyliopistossa. Toivon, että puheeni Japanin kuuroista kiinnostaa Teitä.

Japanissa on yli 80 kuurojen koulua, joista 10 on Tokiossa. Oppilailla on 10—12 vuotinen oppivelvollisuus. Kuurot lapset seuraavat kansakoulun kursseja 6 vuoden aikana ja sen jälkeen he saavat keskikoulu- ja ammattiopetusta 4—6 vuoden aikana. Ammattiopetusta annetaan vaatturin, puusepän, kampaajan, kirjapainoalan jne. ammatteihin.

Kuurot pikkulapset alkavat oppia huulilta lukua ja puhetta lastentarhoissa 5 vuoden iässä. Japanin kuurojen kouluissa on puhemetodi pakollinen ja viittomakieli on kielletty. Mutta useimmat kuurot lapset haluavat mieluimmin puhua viittomalla opettajien selän takana ja heidän poissaollessaan. Vanhemmat kuurot, jotka eivät ole oppineet huulilta lukua ja puhetta, käyttävät viittomakieltä. Myös kuurot, joiden ikä on 20—40 vuotta ja jotka ovat oppineet puhumaan ja lukemaan huulilta, puhuvat mieluimmin viittomakieltä käyttäen. Simultaanimetodi on hyvin käyttökelpoinen ja sopiva kuuroille. Useimmat kuurot esittävät, että kuurojen kouluissa tulisi käyttää tätä kaksoismenetelmää, mutta monet opettajat eivät ole samaa mieltä asiassa. Tämän johdosta kuurot ja heidän opettajansa ovat riidassa keskenään tässä kysymyksessä.

Kuurojen kouluissa ei ole kuuroja opettajia, mutta ammattiopetuksessa käytetään myös muutamia kuuroja opettajia. Aikaisemmin monet kuurot toimivat opettajina kuurojen kouluissa nimenomaan siihen aikaan, jolloin viittomakieltä käytettiin paljon ja puheopetus ei vielä ollut käytössä.

Muutamat kuurot oppilaat käyvät keskikouluissa ja opistoissa sen jälkeen, kun he ovat käyneet kuurojen koulun, ja muutamat kuurot ovat saaneet akateemisen koulutuksen joissakin korkeakouluissa. Japanissa on myös useita kuuroja taiteilijoita. Heidän töitään lähetetään vuosittain Tokioon taidenäyttelyihin ja muutamat heistä tulevat palkituiksi. Kuurot voivat tulla kuuluisiksi taideteoksistaan samoin kuin sokeat musikaalisuudestaan. Väinö Aaltonenhan Suomessa on hyvin tunnettu taideteoksistaan.

En tiedä Japanin kuurojen lukumäärää, mutta sanotaan, että heitä on 100 000—200 000. Japanin koko asukasluku on 90 miljoonaa. Japanissa on 70—80 kuurojen yhdistystä. Minulla ei kylläkään ole ollut yhteyksiä kuurojen yhdistyksiin enkä ole ollut kuurojen kanssa lähemmin tekemisissä, koska olen jatkuvasti pitemmän aikaa harjoittanut opintoja ulkomailla.

Valitettavasti on todettava, että sosiaaliset olot eivät kuurojen kohdalla Japanissa ole niin hyvät kuin Skandinaviassa. Tämä johtuu taloudellisista vaikeuksista. Kuitenkin kuurot koettavat parantaa sosiaalisia olosuhteita ja taistella sosiaalisen turvallisuuden ja hyvinvoinnin puolesta.

Luulen, että olette kuulleet kerrottavan siitä, kuinka kuuluisa näyttelijä Charlie Chaplin näytteli jossakin filmissä kuuroista niin, että ihmiset alkoivat ymmärtää kuuroja. Olen kuullut, että muutamat kuuluisat ja suositut japanilaiset filmitähdet viime vuonna esittivät filmin kuurosta pariskunnasta ja tämä filmi sai hyvän arvostelun ja paljon kiitosta. Ennen kuin filmi tehtiin, näyttelijät tutustuivat muutamiin kuuroihin perheisiin, opettelivat viittomakielen ja tutustuivat kuurojen elämään. Tätä filmiä saadaan kiittää siitä, että ihmiset alkoivat ymmärtää kuuroja, osoittaa heille sympatiaa ja harjoittaa yhteistyötä heidän kanssaan. Valitettavasti en itse ole nähnyt tätä filmiä, koska en ollut Japanissa silloin, kun sitä esitettiin. Eräs japanilainen liikemies, joka oli nähnyt sen, kertoi minulle tästä Tukholmassa.

Ihailen Skandinavian korkeata kulttuuri- ja elintasoa. Sen vuoksi olen iloinen myös siitä, että olen saanut tilaisuuden tulla tänne ja saada vaikutelmia Skandinavian saavutuksista sosiaalisella ja kulttuurialalla.

Vastaan mielelläni kysymyksiin, jos haluatte tietää jotakin kuuroista Japanissa ja yleensä Japanista."

Puheen jälkeen astui Matubara puhujakorokkeelle ja oli valmis vastaamaan kaikenlaisiin yleisön tekemiin kysymyksiin. Niitä satelikin tuhkatiheään. Matubara ei osaa Suomen viittomakieltä, joten kysymykset kirjoitettiin ruotsiksi hänelle ja hän puolestaan kirjoitti vastauksen ruotsiksi, joka sitten tulkittiin viittomakielellä kuuroille. Kysymyksien kautta selvisi muun muassa seuraavaa:

— Perhesuhteenne?

— Isäni on insinööri. Minulla on vanhempi sisar ja veli. Olen ainoa kuuro perheessä. Ikäni 26 vuotta.

— Koulunkäyntinne ja opiskelunne?

— Kävin ensiksi Tokiossa valtion kuurojen koulua 10 vuotta ja sen jälkeen ranskalaista koulua Tokiossa yhdessä ranskalaisten ja italialaisten diplomaattien lasten kanssa. Tämän jälkeen aloin opiskeluni eri yliopistoissa Euroopassa seuraavasti: Ateenassa vv. 1957—58, Pariisissa vv. 1958—59, Münchenissä vv. 1959—60, Köpenhaminassa vv. 1960—61, Oslon kesäyliopistossa v. 1961, Ruotsissa vv. 1961—62 sekä nyt Suomessa 3 kuukautta, jonka jälkeen menen Hollantiin Amsterdamiin.

— Millä tavoin voitte kuurona opiskella?

— Opiskelutoverit auttavat minua muistiinpanojen teossa luennoilla, ja muutamat professorit lainaavat minulle käsikirjoituksensa luentojen jälkeen.

— Mikä on opiskelunne tarkoitus?

— Saadakseni aikaan kulttuurivaihtoa kaikkien maiden välillä, sekä idän että lännen.

— Mikä on nykyinen tai tuleva ammattinne?

— Minusta tulee luultavasti sanakirjantekijä tai kielenkääntäjä.

— Onko Japanissa paljon kuuroja ylioppilaita?

— En osaa sanoa tarkkaa lukua, mutta arvelen, että joka neljäs vuosi tulee viisi uutta kuuroa ylioppilasta.

— Avustaako valtio kuurojen liiton ja kuurojen yhdistysten toimintaa?

— Valtio antaa avustusta liitolle, joka jakaa sitä yhdistyksille. Kuurot ovat myöskin saaneet avustuksia liikkeiltä ja yksityisiltä näytteljöiltä.

— Onko kuuroilla omia liikkeitä Japanissa?

— Kyllä on ja tällöin tavallisesti kuuron läheiset omaiset avustavat häntä liikkeen hoidossa.

— Onko kuuroilla ajokortteja Japanissa?

— Lähtiessäni ulkomaille noin 5 vuotta sitten ei vielä ollut, mutta jo silloin ajettiin asiaa, joten luulen, että nyt jo on.

— Onko Japanissa kuurojen vanhainkoteja?

— Nämä asiat ovat parast'aikaa kehittymässä.

— Mitä uskontoa japanilaiset tunnustavat?

— Sodan jälkeen on Japanissa ollut uskonnonvapaus. Useimmat japanilaiset ovat buddisteja. Kristittyjä on 1 miljoona.

— Mitä Japanissa eniten syödään?

— Japanissa syödään erityisesti riisiä, kalaa, vihanneksia ja japanilaista spagettia.

— Kuinka pitkä työaika on Japanissa ja kuinka kauan liikkeet ovat avoinna?

— Työaika Japanissa on lain mukaan 8 tuntia ja liikkeet ovat avoinna pitempään kuin täällä, myös sunnuntaisin 9—22.

— Minkälaisia pukuja naiset käyttävät?

— Nuoret japanilaiset tytöt seuraavat Pariisin muotia, mutta käyttävät suuremmissa juhlissa kimonoa.

— Kokemuksianne Euroopan eri maista?

— Olen käynyt Jugoslaviassa ja tavannut presidentti Titon, joka on erittäin myötämielinen kuuroille ja on muun muassa rakentanut 16 koulua kuuroille. Ranska on mielestäni Euroopan maista viehättävin, mutta Ruotsissa eletään parhaiten ja siellä on sosiaalinen turvallisuus ja hyvinvointi hyvin korkealle kehittynyttä, arvelujeni mukaan vieläkin korkeammalle kuin USA:ssa.

Ilta kuurojen yhdistyksessä päättyi kahvitarjoiluun, jonka jälkeen herra Matubara esitti kiitoksensa yhdistyksen vieraskirjaan suomen- ja japaninkielellä.

Muutaman päivän Helsingissä olon jälkeen herra Matubara opiskelee Tampereen ja Jyväskylän kesäyliopistoissa ja palaa takaisin Helsinkiin elokuussa, jonka lopussa matkustaa taas uuteen maahan, tällä kertaa Hollantiin.

Mitze Ramonin kylä Israelissa

Jos Sinulle suotaisiin tilaisuus matkustaa Beersebasta läpi Negevin erämaan aina Eilatiin asti missä on Israelin satama, et voisi kyllin ihmetellä maailman erilaisuutta siellä ja täällä meillä Suomessa.

Israelin itsenäisyysjuhlallisuudet olivat takanamme. Olimme saaneet kulkea riemuitsevassa ihmisjoukossa suurissa juhlissa ja sydämemme oli tuntenut ennentuntematonta iloa kaikesta kokemastamme.

Olimme jättäneet Jerusalemin ja automme oli kiidättänyt meidät Beersebaan Abrahamin muinaiseen asuinpaikkaan. Se on itämaisin, värikkäin ja ihmisrikkain Israelissa näkemistäni kaupungeista. Vaatetus oli useilla lampaan nahat, joissa vielä karvapuoli ihoa vasten, vaikka kuumuus tuntui meistä ohuissakin hepenissämme sietämättömältä. Kun läksimme Beersebasta, koimme vielä erämaassa hiekkamyrskyn, joten oli kuin olisimme savun seassa matkaa tehneet ja olimme autoissamme kuin kierretyt kuumuuden vaippaan.

Sitä ihanammin koimme meren läheisyyden ja raikkaat tuulet kun illan pimetessä tulimme Eilatiin Punaisen meren äärelle. Punainen meri todella on. Punaiset vuoret heijastuvat veteen ja meren pohja on täynnä punaisia ja kaiken värisiä koralleja. Siitä punaisuus. Kyllä meille uiminen maistui ja keräsimme simpukoita rannalta. Kun nyt niitä katselen, tuovat ne mieleen varsinkin sen juutalaisen kodin missä olin majoitettuna. Yleensä majoituimme nuorisomajoihin (hostelleihin) mutta Eilatissa paraillaan oli paljon retkeilevää Israelin nuorisoa eikä meille riittänyt tilaa majataloissa.

Paluumatkalla Beersebaan koimme yllätyksen. Olimme vastoin tapaamme lähteneet vasta päiväsydännä liikkeelle ja kun aikomuksemme oli pysähtyä Salomonin kaivoksilla, epäilimme mielessämme mahdollisuuttamme ehtiä yöksi Beersebaan. Matkanjohtaja oli tehnyt muutoksen matkaohjelmaan. Saimme yöpyä Kuurojen kylässä keskellä erämaata. Etelän mailla tulee pimeys yhtäkkiä mutta nyt jo ennen pimeyden tuloa olimme Mitzpe Ramonissa 1000 metriä korkean Ramon vuoren juurella.

Kylässä on 80 kuuroa perhettä saamassa asunnon ja elinkeinon itselleen. Kylää parhaillaan rakennetaan, mutta elinkeino on valmis. Oli uudet tilavat kiviset suojat väsyneille erämaavaeltajille, oli vilvoittavat suihkut, jotka Israelissa ovat perin tarpeelliset ja tavalliset. Läheiselle vuorelle johti leveä asfalttitie ja siellä ylhäällä oli ravintolarakennus, joka muistutti taidemuseota niin ylevä se oli. Sen etusivu oli mitä hienoimmin maalauksin peitetty. Tapasimme taiteilijankin. Hän istui ravintolan aulassa ja maalasi erämaan kiviin ja Punaisen meren simpukoihin kukkia. Niitä hän meille myi.

Sieltä korkealta näimme erämaan edessämme kaikkine värihehkuineen. Älä usko, että erämaa on yksitoikkoinen ja väritön. Sen hiekkakin on kaiken väristä, sinistäkin.

Autonkuljettajamme, juutalaisia kun olivat auttoivat kuuroja veljiään innokkaasti ruuanjakelussa meille nälkäisille. Näki että he olivat talossa ennenkin käyneet.

Vähitellen saimme kuulla kylän synnyn. Israelin maa ottaa vastaan jokaisen maahanmuuttajan. Sen rajoilla ei valikointia suoriteta. Jokaiselle valmistetaan sijaa. Annetaan työtä ja ruokaa. Sillä useimmat heistä tulevat "suuresta ahdistuksesta". Elä ja anna toisten elää sanotaan Israelissa. Siksi kai siellä kaikki kukoistaakin ja lintujen kuoro on ihmeellisin maailmassa. Ihmistenkin ystävällisyyden ja avomielisyyden tuntee vieras kulkija hyväätekevänä.

Israelissa eletään Kibbutseissa (yhteistaloussiirtola) joissa heikoinkin maahanmuuttaja saa tukea ensi alkuun. Meille muuten sanottiin ihan maallismielisissä kibbutseissa, että Jeesuskin ensimmäisine opetuslapsineen asui kibbutsissa, koska he pitivät kaikkea yhteisenä eikä yksityisomaisuutta heillä ollut.

Kun täältä kotimaasta käsin ajattelen rakasta Israelin maata, suljen erityisesti rukouksiini tuon kylän erämaassa Mitzpe Ramonin. Näen edessäni heidän uutterasti työtä tehden ja toistaan auttaen siellä elelevän.

Jumala siunatkoon Israelia. "Menestykööt ne jotka sinua rakastavat".

A N

Markkulassa merkittyä

Vieraita käy Markkulassa harva se päivä. Äskettäin, eräänä iltana, Väisälän Jaskakin istui meillä ja hörppi kahvia autuaallisen näköisenä ja kertoi Saaren kartanon kuulumisia. Opettajaparalla oli töitä riittänyt, sekä pellolla että kynämiesten hommissa. Tämä Väisälä kun on jo kiivennyt jonkinlaiseksi apurehtoriksi siellä Mäntsälässä . . .

Sattui siinä tiellä kävelemään toinenkin ammattikoulun opettaja, isä Kostiainen, joka poikkesikin sisään. Eikä aivan asiatta, tuli pyytämään mukaansa ammattikoululle seuraavana pyhänä. Sinne odotettiin retkikuntaa Tampereelta, kuuroja ja kuulevia.

Kun siinä sattui olemaan kaksi ammattikoulun opettajaa vastakkain, tämä meidän Väisälä ja isä Kostiainen, niin esittelin herrat toisilleen. Juttu alkoi luistaa, varsinkin Väisälän puolesta, sillä vaikka Väisälä onkin jäyhän näköinen, niin kyllä hän osaa taidon liikutella leukaluitaan. Siitä taidostaan hän sitten seuraavana päivänä olikin ylpeä.

Kävi niin, että isä Kostiainen kutsui Väisälän tutustumaan kouluunsa ja Väisälä lähti mielellään, varsinkin kun koulun rehtori oli hänen entinen opettajansa. Isä Kostiainen lupasi noutaa Väisälän seuraavana aamuna varttia vaille 8, mutta Väisälä oli niin innostunut, että nousi jo kuudelta ja meni Markkulan nurkalle vartomaan. Kierteli taloa kuin kissa kuumaa puuroa — ja sattui niin, että kun isä Kostiainen tuli, niin hän ei huomannutkaan vartovaa Väisälää, vaan tuli sisälle kysymään. Sitten hän meni ulos etsimään, mutta tällä välin Väisälä oli saanut tiedon, että isä Kostiainen on jossain talossa ja meni etsimään. Niin opettajat kiersivät pitkän tovin taloa toisiaan näkemättä.

Isä Kostiainen sai viimein Väisälän takinhelmasta kiinni ja sitten he lähtivät. Väisälä viipyi kolmatta tuntia, eikä se mikään ihme minun mielestäni ollut, koska tuo naapurissa oleva ammattikoulu käsitti koko kortteelin ja tiesimme Väisälän semmoiseksi, että kun hän on jotain paikkaa katsomassa niin katsoo sen päältä ja alta. Väisälä tuli viimein ja myhäili tyytyväisenä. Siellä koulussa oli viimeinen koulupäivä alussaan. Juhlasaliin oli koottu kaikki koulun 632 oppilasta ynnä opettajat, talonmiehet ja pihanlakaisijat, ja kun ensin rehtori oli puhunut, kirkonmies pitänyt aamuhartauden, niin rehtori kutsui Väisälän lavalle ja pyysi puhumaan.

Väisälä sanoi puhuneensa viisi minuuttia ja minä puolestani epäilin hänen hämmennyksissään käyttäneen viittomakieltä, mutta hän kiisti väitteen jyrkästi. Hän oli muka myös kysynyt siellä juhlasalin perällä olleilta, jotta oliko sinne asti ääni kantanut ja myöntävästi oli vastattu.

Jos tapaatte Väisälän, niin huomaatte, että hän on hyvin tyytyväisen näköinen. Syyn tiedätte.

No, seuraavana pyhänä minäkin olin siellä ammattikoulussa. Yhdessä isä Kostiaisen ja vahtimestari Koukun kanssa varrottiin sitä tamperelais-retkuetta tulevaksi. Vasilekin oli tullut mukaan ja siinä odotellessamme otimme aurinkoa. Kuulevat ystävämme istuskelivat varjon puolella ja ihmettelivät miksi emme tee samoin. Eihän siinä mitään ihmettelemistä ollut, heillä oli kolmen kuukauden kesäloma, mutta Vasile ja minä joudumme viettämään kaikki päivät kellarissa.

Tuli se tamperelais-retkueen autokin viimein ja siitä purkaantui joukkoa, joka aluksi vaikutti täysin vieraalta, mutta kohta joukosta erottui Kattais-Matin leveästi naurava naama. Selvisi, että retken oli järjestänyt Tampereen Kuurojen Ystävätyhdistys, ja yhdistyksen puuhamiehet insinööri Rauhala ja puutarhuri Lammi olivat joukkoa viemässä. Suuri koulu käytiin läpi ja senjälkeen siirryttiin Markkulaan, joka myös koluttiin kellaria myöten. Loppupäivän retkue käytti Ahvenistolla ja Aulangolla.

Eipä tuosta mennyt kuin viikko kun taasen Markkulan pihaan ajoi täyteen lastattu linja-auto. Johtui kai auton yksipuolisesta "kuormasta" se, että viemärikaivojen kannet, joiden piti olla autonkestävät ja tähän saakka olivat olleet, nyt murtuivat. Tämän auton "lastina" oli pelkästään naisia, ehkäpä jokaisella oli liikoja kiloja . . .

Tämä retkue oli Helsingistä, sikäläisen naiskerhon järjestämä. Itse kerhon puheenjohtaja Hilja Ahlbäck oli kärjessä ja perässä seurasivat muut kerhon silmäänosuv . . . tarkoitan silmäätekevät naiset. Vieraat valloittivat Markkulan varsin perusteellisesti. Ravintolan puolella vietiin viimeinenkin nokare lihakeitosta ja Sammon pajasta kaikki sekundatuotteet.

Hesan naiset olivat lähteneet matkaan ilman miesväen seuraa, kuulemma niin aviomiehillä kuin sulhoillakin oli porttikielto autoon, mutta tämän naisväen tulo oli houkutellut runsaasti kaksipunttisia Hämeenlinnasta ja sen liepeiltä aina Riihimäkeä myöten. Naiset ottivat armollisesti eräitä mukaan, ilmeisesti henkiseksi vahvistukseksi ja itse sain kunnioitettavan viran retkueen johtajana.

Päivä oli kolea ja vein retkikunnan ensin värjöttämään Ahveniston urheilukeskukseen. Sinne ajettaessa koko naisväki kiljahteli kauhusta — rinnehän oli perin jyrkkä, mutta Vasile ja kumppanit näyttivät tyyntä ja rauhoittavaa naamaa.

Parolan ohi ajettaessa poikettiin katsomaan Parolan leijonaa, mutta se jäi vähemmälle huomiolle läheisen "Parolan lentoakatemian" rinnalla. Kun olin leikilläni maininnut, että puolen tonnin maksusta pääsee lentämään, niin nainen kuin nainen ilmoittautui. Eihän siitä mitään tullut, joten jatkettiin matkaa Panssarimuseoon.

Siellä oli aurinkoisella rinteellä parisenkymmentä panssarivaunua. Olisi luullut ettei tällainen sotainen paikka naisväkeä kiinnosta, mutta toisin kävi. Järjestysmiehet saivat häätää innokkaimpia naisia Sotkien ja Tiikereiden päältä. — No, ainakin nämä naiset tietävät paremmin kuin ukkonsa ja sulhonsa minkälainen panssarivaunu on päältä ja sisältä.

Hattulan vanha kirkko oli seuraava etappi. Matkalla sinne kinasin kirkon liepeillä syntyneen ja kasvaneen Kaisu Valtosen kanssa siitä oliko kirkossa n.s. pappien veese. Kaisu kun väitti ettei sellaista ole ja minä väitin että on. Ja olihan.

Naiset omistivat muuten tähän kirkkoon paljon aikaa ja syystäkin. Vanha kirkko on mielenkiintoinen nähtävyys, ja tässä onkin syytä jo matkailumainonnan vuoksi esittää seuraavat tiedot:

että kirkko on rakennettu 1300 luvulla ja ilmeisesti samaan aikaan ja miltei samoista tiileistä kuin Hämeen linna,

että sisäkatot ja seinät ovat kauttaaltaan maalausten peitossa, jotka kertovat raamatun tapahtumista,

että saarnatuoli, joka on 1700 luvulta, on runsain puuleikkauksin koristeltu.

Tämä Hattulan kirkosta. Sopii poiketa katsomaan. Ainakin pyhäisin pääsee, vahtimestari asuu kirkon vieressä, talossa jonka seinälle on maalattu iso avain.

No, tämä retkueemme jatkoi matkaa Aulangolle, kuinkas muuten, sinnehän kaikki täällä käyvät haluavat, alkuasukkaiden kiusaksi, jotka tuhannetta kertaa joutuvat opastamaan vieraita näkötornille ja karhuluolaan.

Niin jotta kyllä Markkulassa väkeä oli käynyt viikon sisällä.

Uuras Luuta

Liittomme uutisia

Hallituksen kokouksessa 20. 5. päätettiin mm. ostaa Oy Surdus Ab:n uusia osakkeita 1.650 kpl. ja Paperi-Sampo Oy:n osakkeita 40 kpl.

Seuraavat tulkkikurssit päätettiin pitää vuoden 1963 aikana, ollen pääpaino pantava viittomakielen harjoittamiseen. Tulkiksi sopivista henkilöistä päätettiin lähettää yhdistyksille luettelo sen täydentämistä varten.

Konsulentteja päätettiin anoa kaksi valtion palkkaamaa, toinen Etelä- ja toinen Pohjois-Suomeen v:ksi 1964.

Kuurosokeiden äiti- ja lapsikursseja varten Tampereella myönnettiin 30.000 mk:n avustus.

Harkittiin luentojen järjestämistä kansakoulunopettajaseminaareissa ja sairaanhoitajien valmistuslaitoksissa, joista oli pyyntöjä tullut.

Vuoden 1963 edustajakokous päätettiin pitää Riihimäellä sikäläisen yhdistyksen 50-vuotisjuhlan yhteydessä.

Selostettiin kuurojen ammattikasvatuksesta kiinnostuneiden ja sitä lähellä olevien henkilöiden 7. 5. 62 pitämää neuvottelutilaisuutta, josta kävi ilmi, että Turun kuurojen ammattikoulurakennuksen perustuksia ryhdytään kaivamaan jo tulevana syksynä ja koulun odotetaan valmistuvan syksyksi 1963, mikäli rahat tarkoitukseen saadaan valtion menoarvioon.

Kalvolassa 9—14. 7. pidettävän nuorisoleirin kuluihin päätettiin myöntää 80.000:—.

Päätettiin myydä Kuulonhuoltoliitolle Urho Kierimon "Huuliltaluvun oppikirjan" koko jälelläoleva painos, mikä on liiton varastossa.

Rouva Aili Kierimon lahjoittamat "Huuliltaluvun oppikirjat", "Ohjeita kuuron lapsen kotikasvatusta ja opetusta varten" ja "Kuurojenopetus ja huolto Keski-Euroopan ja Skandinavian maissa", kirjoittanut johtaja Urho Kierimo, otettiin kiitollisuudella vastaan.

Päätettiin vuoden 1962 Kuurojen Joulusta ottaa 15.000 kpl. painos. Myyntihinta 200:— kappaleelta. Painopaikan määrääminen jätettiin Kuurojen Lehden toimituksen huoleksi.

Päätettiin kiertokirjeellä tiedustella kuurojen omistamien televisioiden lukumäärää eri yhdistysten alueilla.

Keskusteltiin kuurojen jatkokouluasiasta, jota valmistelemaan astettiin toimikunta.

Päätettiin ottaa Turussa oleva Karl Oskar Malmin haudan kunnossapito vuoden 1963 alusta lukien 50 vuodeksi liiton asiaksi.

Paperi-Sammon pienteollisuuslainaa päätettiin liiton osakkeilla taata 500.000 markkaan asti.

Lisäksi järjestettiin liiton muita juoksevia asioita.

Hallituksen jäsenten osoitteet

Puheenjoht. dipl.ins. R. Savisaari, Riistapolku 1 C 29, Tapiola.

Toim.joht. R. Pitkänen, Liisank. 27 E 10, Helsinki.

Rahastonh. ekon. E. Laamanen, Etuniementie 11, Frisans.

Varsinaiset:

Hra Kauko Mäkelä, Lentäjänk. 10, Naistenmatka.

Työnjoht. Ragnar Östman, Kulmala, Hiekkaharju.

Rva Aura Ahlbäck, Ohjaajantie 10 A 6, Pohj.-Haaga.

Agrologi Jaakko Väisälä, Maatalousoppilaitos, Saarentaus.

Hra Urho Lehtimäki, It. Rantakatu 40 A 18, Turku.

Toim.joht. Jarmo Narmala, Postilokero 62, Hämeenlinna.

Hra Emil Mattila, Orapihlajatie 12 A 8, Helsinki. 8.

Hra Erkki Tuliniemi, Bonäsintie 17 A, Vetokannas.

Rva Katri Pitkänen, Liisank. 27 E 10, Helsinki.

Varajäsenet:

Hra Teuvo Lillunen, Rastaala, Kilo.

Hra Nikolai Stefanov, Ainonkatu 23, Lappeenranta.

Rva Sirpa Kostiainen, Kaivokatu 9 C 47, Turku.

SUOMEN KUUROJEN LIITON ANSIOMERKKIEN OHJESÄÄNNÖT

1 §. Suomen Kuurojen Liitolla on kahdenlaisia ansiomerkkejä: hopeinen ja pronssinen.

2 §. Ansiomerkki annetaan Suomen Kuurojen Liittoon kuuluville, kuurojen valistus- ja järjestötoiminnassa erittäin ansioituneille henkilöille tunnustukseksi harrastuksella ja hyvin suoritetusta työstä vähintään 20 vuoden aikana. Hopeisen ansiomerkin saanti edellyttää laajempaa työtä kuin mitä on suoritettu oman yhdistyksen hyväksi. Pronssinen on tarkoitettu pääasiassa oman yhdistyksen piirissä ansiokkaasti työskenneille henkilöille. Erikoistapauksissa voidaan ansiomerkki antaa muillekin kuurojen hyväksi toimineille.

3 §. Ansiomerkit antaa liiton hallitus.

4 §. Ansiomerkin antamista voi ehdottaa liittoon kuuluva yhdistys tai yksityinen jäsen. Hakemukseen on liitettävä tätä varten erikoisesti laadittu kaavake täytettynä mahdollisine lisäselvityksineen.

5 §. Pronssisen ansiomerkin saanut henkilö voi saada hopeisen, mikäli hänen ansionsa sen edellyttävät ja 5—10 vuotta on kulunut pronssisen ansiomerkin saannista.

6 §. Ansiomerkkiä on haettava vähintään 2 kuukautta ennen tapahtuvaa jakoa.

7 §. Ansiomerkkiä ei saa mitenkään muuttaa eikä sitä luovuttaa toiselle henkilölle käytettäväksi.

8 §. Ansiomerkin hinnan, jonka hallitus määrää, suorittaa asianomainen itse tai se yhdistys, joka on sitä anonut, ellei hallitus erikoistapauksissa toisin päätä.

8 §. Liiton hallituksella on oikeus kieltää merkin pitäminen henkilöltä, joka on tehnyt itsensä syypääksi yleisesti rangaistavaan tekoon tai muuten käytöksellään herättänyt pahennusta.

10 §. Jos ansiomerkki palautetaan liitolle omistajan kuoleman jälkeen, niin se on säilytettävä asianomaisen nimellä varustettuna muistoesineenä.

11 §. Ansiomerkit on numeroitava siten, että sekä hopeaiset että pronssiset merkit muodostavat oman sarjansa. Annetuista merkeistä liiton tulee pitää luetteloa.

TIDSKRIFT FÖR DÖVA

OFFICIELLT ORGAN FÖR FINLANDS DÖVAS FÖRBUND r.f.

JULI—AUGUSTI | 66 ÅRGÅNGEN | Nr 7–8 - 1962

Hörselskadades skolgång

JAPANEN MATEO MATUBARA

Obotliga hörselskador innebär för ett barn ett handikapp som blott delvis kan upphävas och detta bara genom undervisning av fackkunniga lärare. Ju större skadorna är, desto svårare blir naturligtvis handikappet, som omgivningen främst blir medveten om genom att barnet kanske helt saknar talförmåga eller, om skadorna är lindrigare, har ett bristfälligt språk. Talförmågan är nämligen beroende av hörseln.

Det är självklart, att handikappade barn kräver en längre skoltid än andra, och genom en förordning, som utkom för snart ett år sedan, har skoltiden för eleverna vid landets dövskolor, glädjande nog, förlängts till 10 år från att ha varit 8-årig. En omständighet som förefaller obekant för de flesta, även kommunala myndigheter, är att dövskolorna, som upprätthålles av staten, är avsgiftsfria. Barnen erhåller, utom kostnadsfri undervisning, även gratis kost, logi och allmän omvårdnad samt läkarvård vid skolorna. Dessutom har de och deras ledsagare fria resor mellan skolan och hemorten vid terminernas början och slut samt under påsklovet, nu 10 dagar.

Dövskolan i Borgå, den enda i landet för svenskspråkiga barn, har naturligtvis elever från hela det svenska Finland. Ungefär 50 % är helt döva. Hos resten varierar hörselförmågan betydligt, men hörselskadan har ändå varit stor nog att hindra barnen att följa med i vanlig folkskola. Det har även förekommit fall då barnet trots fullständig hörsel har genom andra skador varit oförmöget att lära sig tala, innan det fått den sakkunniga hjälp skolans lärare gett det. Även lomhörda har skolan kunnat förhjälpa till ett tydligt och naturligt tal. Under sin mer än 115-åriga tillvaro har skolans ledning och lärare noga följt med de framsteg som på annat håll gjorts på området. Det har knappast gått ett år under den nuvarande generationens tid, om inte åtminstone någon av lärarna gjort en utlandsresa för att tillföra skolan nya impulser från de skandinaviska länderna, från Schweiz, Tyskland, Holland, England och nu senast, från U.S.A. Detta hängivna arbete har under årens lopp givit över 700 elever den bästa start de med sitt handikapp kunnat få för att bli samhällsdugliga medborgare.

Hörselskadade barn kan inte undervisas i tillnärmelsevis så stora klasser som förekommer i folkskolorna. Deras undervisning bör vara så individuell som möjligt. Förordningen stadgar nu högst 8 elever per klass under de två första åren, senare högst 12. Dövskolan i Borgå har, genom att elevantalet står i direkt proportion till den svensktalande befolkningsmängden, haft ungefär hälften av detta antal per klass eller ibland ännu mindre, vilket är en fördel för undervisningen särskilt om klassen råkar vara ojämnt begåvad.

Hörapparater för såväl grupp som enskilda har skolan i Borgå haft i bruk i över 10 år. Eleverna har förts till Helsingfors för hörselundersökning och individuella hörapparater har anskaffats utan kostnad för föräldrarna.

Den nya förordningen stipulerar, att nya elever tas in det kalenderår de fyller 6 år. Det är bara att insända namn och adress till Dövskolan i Borgå, så får föräldrarna eller besökte Helsingfors Dövas Förening den 2 juni och höll ett egenhändigt skrivet tal på svenska, vilket tolkades till finländska teckenspråket av ing. Runo Savisaari.

Bäste Kamrater!

Ett hjärtligt tack för Ert varma mottagande. Det gläder mig att ha fått chansen att besöka Finland och möta Er. Men tyvärr kan jag teckenspråket inte så bra. Puhun vähän suomea, mutta en puhu niin hyvin kuin ruotsia. Alan opetella suomenkielen Jyväskylän Kesäyliopistossa. Jag hoppas att mitt tal om de döva i Japan kan intressera Er.

Japan har mer än 80 dövskolor och av dessa finns 10 i Tokio. Eleverna har 10—12 årig skolplikt. De döva barnen följer folkskolans kurser tillsammans med obligatorisk kurs i labiologi i 6 år, och sedan mellanskolans kurser tillsammans med obligatorisk yrkesundervisning i 4—6 år. Obligatorisk yrkesundervisning är i skrädderin, snickaryrket, frisöryrket, boktryckarkonsten, o.s.v.

---

målsmannen frågeformulär att fylla i och närmare anvisningar om ansökningspappren. Har barnet hunnit bli äldre än nämnda ålder, kanske genom att målsmannen inte har vetat om denna skolningsmäjlighet, så återstår ju ingenting annat än att anmäla det. Dyrbar tid har då gått förlorad, men här gäller naturligtvis ordstävet: bättre sent än aldrig. Den 1 september 1962 tas de nya eleverna in, som helst bör anmälas inom maj. Det är möjligt att nästa intagning blir först efter 2 år beroende på elevantalet och de tillgängliga lärarkrafterna.

R. H.

De döva småbarnen börjar att lära sig labiologi i Kindergarten, (motsvarande lekskola), vid en ålder av 5 år. Talmetoden i dövskolorna i Japan är obligatorisk och teckenspråket är förbjudet. Men de flesta döva barn vill hellre prata med teckenspråket bakom lärarnas rygg och i deras frånvaro. De döva vuxna över en ålder av 45—50 år, som inte hade fått tillfälle att lära sig labiologi, talar med teckenspråket. T.o.m. de döva vuxna mellan 20—40 år som hade lärt sig labiologi, talar hellre med teckenspråket. Dubbelmetoden — talmetoden tillsammans med teckenspråket — är mycket förnuftig och idealisk för döva. Så de flesta döva föreslår att använda dubbelmetoden i dövskolorna, men många lärare är inte eniga om det. Av detta skäl är de döva och lärarna i strid med varandra över detta problem.

Ingen dövlärare undervisar i elementära och sekundära kurser i dövskolorna, men några dövlärare kan undervisa yrken i dövskolorna. Förr var många dövlärare anställda på dövskolorna för att undervisa i de elemenära kurserna, då teckenspråket var mycket allmänt och labiologi ännu inte var introducerad.

Några döva elever går i realskolor och läroverk efter att de är färdiga i mellanskolorna för döva och några döva har fått akademisk utbildning i några högskolor. Det finns också många döva konstnärer i Japan. Deras verk skickas varje år till konsttävling i konstgalleriet i Tokio, och några av dem blir belönade. De döva kan bli berömda med sina konstverk liksom de blinda blir kända för sin musikalitet. Ni vet att Väinö Aaltonen är mycket känd för sina konstverk.

Jag vet inte antalet av de döva i Japan, men man är säger att det finns 100.000—200,000 döva i Japan av en befolkning på 100 miljoner. Japan har många föreningar för döva också — omkring 70—80. Men jag har inte förbindelser med föreningarna för döva och har inte varit kontakt med de döva, emedan jag har haft mycket att studera vidare.

Men det är tråkigt att säga att de sociala förhållandena för döva i Japan inte är så bra som i Skandinavien på grund av överbefolkning och ekonomiska svårigheter. Likväl försöker de döva att förbättra sitt sociala förhållande, och det kämpas för deras sociala säkerhet och välvård. Jag tror att Ni hört talas om att den världberömde komedikern Charlie Chaplin spelade i någon film om döva, så att folk förstod de döva. Jag hörde att några berömda och populära japanska filmskådespelare i fjol spelade i en film om ett dövt par och denna film fick god kritik och mycket beröm. Innan filmen inspelades, besökte de några döva familjer och lärde sig teckenspråket och studerade hur de levde. Tack vore denna film började folk att förstå de döva, och kom att visa sympati för dem och samarbeta med dem. Jag beklagar att jag inte sett denna film, ty jag var inte i Japan då. En japansk affärsman, som såg den, berättade den för mig, då han kom till Stockholm.

Jag beundrar Skandinaviens höga kulturnivå och höga levnadstandard. Därför är jag glad att ha fått chansen att komma hit och få intryck av Skandinaviens sociala och kulturella meriter. Jag tror att Ni får social säkerhet och lever lyckligt. Jag önskar Er god lycka.

Jag vill gärna svara, om Ni vill fråga något om de döva i Japan och också om mitt land.

Mateo Matubara

Nytt från Förbundet

Vid förbundsstyrelsens möte den 20. 5. beslöts bl.a. inköpa nya Oy Surdus Ab aktier 1650 st och 40 st aktier i Paperi-Sampo Oy.

De nästa tolk-kurserna beslöts hålla under år 1963, varvid huvudvikten lägges vid teckenspråkets inövande. Till föreningarna beslöts sända formulär som böra ifyllas med de föreslagna lämpliga tolkarnas namn.

Beslöts att, hos staten ansöka om avlönandet av tvenne konsulenter, den ena för södra och den andra för norra Finland. Tillträdandet skulle ske år 1964.

För de dövblinda moders- och barnkurserna i Tammerfors beviljades 30.000 mk i understöd.

Omprövades föreläsningarnas anordnande i seminarierna och sjuksköterskeinstituten, från vilka ansökan därom erhållits.

1963 års repsesentantmöte beslöts hålla i Riihimäki i samband med därvarande förenings 50-årsjubileum.

Redogjordes om intresset för de dövas yrkesutbildning och de för saken intresserade personernas rådplägningstillfälle den 7. 5. 62, varvid det konstaterades att yrkesskolan i Åbo redan i höst börjar med byggandet av sin nya byggnad och kan väntas bli färdigbyggd hösten 1963, förutsett att de för ändamålet beviljade medlen fås ur statsbudgeten.

För de i Kalvola den 9—14. 7. hållna ungdomslägren beslöts bevilja 80.000 mk för bestridandet av nödiga utgifter.

Beslöts sälja hela den resterande upplagan av rektor Kierimos lärobok i avläsning från läpparna till de Lomhördas vårdförbund.

De av fru Aili Kierimo donerade skrifterna från hennes makes, rektor Urho Kierimo, kvarlåtenskap beslöts tacksamt emottaga.

Beslöts att, detta års Kuurojen Joulus upplaga skall tryckas i 15.000 exx. Försäljningspriset blev 200 mk stycket. Tryckningen utföres å plats som bestämmes av redaktionen för tidskriften.

Beslöts att, per cirkulär införskaffa upplysningar om döva som ha egna televisionsapparater och deras antal inom de olika föreningarnas områden.

Diskuterades om de dövas fortsättningsskola, varvid kommitte utsågs för utredning i saken.

Beslöts att, förbundet skall stå för underhållandet av Karl Oskar Malms grav i Åbo för 50 år framåt, räknat från år 1963.

Beslöts att, för Paperi-Sampo Oy:s småbrukarlån ställa 500.000 mk av förbundets aktier som säkerhet.

Dessutom behandlades flere av förbundets löpande ärenden.

FÖRBUNDSSTYRELSEMEDLEMMARNAS ADRESSER:

Ordföranden dipl.ing. Runo Savisaari, Riistapolku 1 C 29, Hagalund.

Verksamh.ledaren R. Pitkänen, Elisabetsg. 27 E 10, Helsingfors.

Kassören, ekonom E. Laamanen, Etuniementie 11, Frisans.

Ordinarie:

Herr Kauko Mäkelä, Lentäjänk. 10, Naistenmatka.

Arb.led. Ragnar Östman, Kulmala, Sandkulla.

Fru Aura Ahlbäck, Regissörsvägen 10 A 6, Norra Haga.

Agrolog Jaakko Väisälä, Jordbruksskolan, Saarentaus.

Herr Urho Lehtimäki, Östra Strandgatan 40 A 18, Åbo

Dir. Jarmo Narmala, Postilokero 62, Hämeenlinna.

Herr Emil Mattila, Orapihlajantie 12 A 8, Helsingfors 8.

Herr Erkki Tuliniemi, Bonäsvägen 17 A, Dragnäsbäck.

Fru Katri Pitkänen, Elisabetsgatan 27 E 10, Helsingfors.

Suppleanterna:

Herr Teuvo Lillunen, Raastala, Kilo.

Herr Nikolai Stefanov, Ainonkatu 23, Lappeenranta.

Fru Sirpa Kostiainen, Kaivokatu 9 C 47, Åbo.

ORDET DÖVSTUM BÖR FÖRSVINNA

Det är svårt att föreställa sig vad det innebär att vara döv, säger ordföranden i 150-årsjubilerande dövskolan Manillas styrelse, direktör Bengt Junker.

Uttrycket dövstum bör tagas bort ur språket, anser han. De döva är inte stumma, även om deras tal ofta är svårt att förstå.

Avsaknandet av språket är den döves stora problem, säger Bengt Junker. Det som friska människor tillägnar sig från barndomen utan svårigheter måste den döve träna in genom årslång undervisning.

Förskolorna för döva är ett viktigt led i de senare årens utveckling, anser han. De första tillkom på privat initiativ och fortfarande har det privata initiativet en stor plats i handikappvården. Ett exempel är den teoretiska fortsättningsskola för döva som man sedan sex år driver i anslutning till Manilla. Där får f.n. 22 elever undervisning på realskolenivå. Tre går i gymnasium. Hörselklasserna i de normala skolorna hör också till de positiva nyheterna.

Avsevärda förbättringar inom dövundervisningen har kommit till stånd med nya metoder och nya hjälpmedel, men ett problem som är mer svårlöst är dövskolornas internatkaraktär.

Både direktör Junker och Manillas rektor Nils Bergström talar gärna om hur man skulle vilja ha det. Små hus utspridda över ett stort område med ett fåtal barn i varje hus är idealet.

Ganska långt från idealet kommer den nuvarande 150-årsfirande byggnaden med sina jättestora rum.

Av landets fem skolor för döva är Manilla den äldsta. Uppskattningsvis finns i landet ca 700 döva barn i skolåldern och årligen föds omkring 100 barn med hörselskador.

Manillas 150-årsjubileum firades den 5 juni bl.a. med en högtidlighet i Konserthuset. Vid denna närvar kungen och drottningen.

Bemärkelsedagar

60 ÅR FYLLER den 22 juli den kände förre aktividrottsmannen Ahti *Ahonen* i Tammerfors.

60 ÅR FYLLDE den 4 maj herr Otto *Heiskanen* i Kotka. Han är därvarande dövförenings ordförande.

75 ÅR FYLLER den 19 juli fru Elvira *Norstedt*, Mårtensby.

50 ÅR FYLLER den 3 augusti herr Tauno *Syvälähde* i Helsingfors.

Från hemlandet

FRÅN BORGÅ DÖVSKOLA 1962 KONFIRMERADE

AB klass

Hellöre, Ulla Marianne, 15. 11. -46 AB Jakobstad, Skutnäs

Holmberg, Helena Ingeborg Gunhild, 11. 1. -46 AB Karis

Liinapuro, Ulla Helena Christina, 9. 4. -46 AB Helsingfors

Salo, Ann-Sofi Marjatta, 17. 9. -46 AB Kimito, Gesterby

Dannbäck, Maj Elisabet, 9. 11. -44 Lappvik, Öby

Hamström, Gunne-Maj Christin, 17. 11. -45 Borgå

Isoaho, Pentti Niilo Juhani, 12. 11. 45 Borgå

Bergman, Mårten Viktor, 1. 11. -45 Borgå

Salo, Lars Erik Matias, 31. 10. -45 Kimito, Gesterby

Boström, Carl Bengt, 31. 5. -46 Sjundeå, Virkby

Hedman, Leif Viktor, 17. 6. -47 Uleåborg

Wik, Maj-Len Kjerstin Gunilla, 17. 4. -46 Jakobstad

Pettersson, Rolf Stefan Raymond, 7. 7. -44 Jakobstad

TAKLAGSÖL PÅ ÅVIK. Onsdagen den 25 april firades taklagsöl på nya åldringshemmet för döva män i Åvik, det enda i sitt slag i vårt land. På beställarens, De dövas vårdhemsstiftelses vägnar hälsade ing. Runo Savisaari de närvarande välkomna och gav samtidigt en kort redogörelse för byggnadskomplexets förberedande skeden och dess fortskridande. Han nämnde särskilt Penningautomatföreningen för dess storartade ekonomiska stöd. Till slut framförde talaren ett tack till alla de som medverkat i arbetets fortskridande. Arbetarnas tack framfördes av förtroendemannen Toivo Uotila.

Möten

Jakobstads Dövasförening anordnar Österbottens dövas sommarfest i *Svenska Gården* (inte i brandkårhusfestsalen såsom det omtalats i tidskriften) lördagen den 14 juli kl. 19. med gott program.

Söndag den 15 juli på förmiddagen kl. 9 bussutfärd till Runebergs stuga, Alholmen och till föreningens sportstuga Hällebo, där alla deltagare får vistas hela dagen. Gudstjänst och annat på programmet anordnas. Pastor E. Savisaari talar. Mat och kaffe serveras. På eftermiddagen tillbaka till staden med bussen.

Välkomna

Jakobstads Dövasförening

SÖDRA ÖSTERBOTTENS Dövas förening anordnar sommarfestdagar med föredragstillfällen den 4—5 augusti i Kuortane kyrkoby, samskolan.

Erkända föredragare föreläsa. I programmet bl.a. deklamation, teater, tävlingar m.m. På söndagen företas exkursion till hembygdsmuseet i Kuortane och samtidigt besökes en naturskön sjö med sand- och simstrand.

Programmet inledes på lördag kl 19 och på söndag kl 10. Inkvarteringen får envar själv sköta om. Vid kyrkan ligger ett resandehem vid bilväg och ett resehärbärge ligger vid sjöstranden och camping fås vid idrottsinstitutet. Adressen för alla är densamma: Kuortane kk. Välkomna till en trevlig weekend i Kuortane vackra socken.

VASA DÖVAS FÖRENINGS föredragsdagar hålles den 22—23. september i de dövas gård på Brändö, Hantverkargatan 6. Programmet inledes på lördag kl 19 med fortsättning på söndagen kl 17. Föredragsmedverkan har lovats bl.a. av förbundsordföranden R. Savisaari och viceordföranden Emil Mattila.

Landskapsfest för döva hålles i Vasa i stadshuset den 23 sept. kl 14. Närmare i tidskriftens septemberbernummer om programmet. Österbottens döva, tag tillfället i akt för en gemensam träff, vilket tyvärr händer sällan här i Österbotten. Välkomna således till Vasa!

Schacknyheter

I VASA hölls den 20—22. april Finlands Dövas schackmästerskapstävlingar. Resultat:

M-klass: 1) A. Savolainen, H:fors, 5 p., 2) E. Lahti, Jyväskylä 4 p., 3) E. Putkonen, H:fors 4 p., 4) H. Lius, H:fors 2 p., 5) P. Keto, Åbo 2 p., 6) E. Helminen T:fors 2 p., 7) E. Tolsa, H:fors (försökksspelare) 1 1/2 p.

I klass: 1) E. Tolsa, H:fors.

II klass: 1) J. Nuolikoski, J:stad 6 1/2 p., 2) M. Tarvonen, Vasa 6 1/2 p., 3) S. Vuorimies, Vasa 5 p., 4) A. Palenius, Vasa 3 p., 5) R. Koivula, Vasa 3 p., 6) A. Jansson, J:stad 2 p., 7) R. Reinikainen, Jyväskylä 1 p., 8) E. Färdig, H:fors 1 p.

DEN 3—5 NOVEMBER 1962 spelades även i Vasa Österbottens dövas schackmästerskapstävlingar. Resultat:

A-klass: 1) P. Lindberg 3 1/2 p., 2) J. Nuolikoski 3 p., 3) S. Vuorimies 2 p., 4) M. Tarvonen 1 p., 5) P. Ahlskog 1/2 p.

B-klass: 1) A. Jansson 5 p., 2) A. Bjong 5 p., 3) R. Koivula 3 p., 4) A. Palenius 3 p., 5) L. Tarvonen 2 p., 6) O. Sandström 2 p., 7) O. Nuolikoski 1 p.

HELSINGFORS DÖVAS Schackklubb anordnar sommarfest den 25—26. augusti i HDF:s sommarhem i Sökö i samband med stadsmatchen Helsingfors—Stockholm. Den 25 augusti går stadsmatchen i schack mellan Helsingfors och Stockholm med början kl 14. Bäda städerna deltaga med ett A- och ett B-lag.

På kvällen börjar festen med omväxlande program och en trevlig bankett. Entre till festen 100 mk och till banketten endast 700 mk. Förfriskningar serveras. Välkomna från när och fjärran till trevlig sommarfest och spännande sommarschack.

Idrottsnyheter

I BJÖRNEBORG höllos den 27 maj finska terränglöpningsmästerskapen för döva. Vädret var varmt och idealiskt och de 19 deltagarna och den till ett 40-tal bestående "bänksittarna" stortrivdes denna vackra sommardag. Resultaten blevo:

Allmän 5 km: 1) Kalevi Kuningas, Åbo 16.25,2, 2) Pauli Savolainen, Jyväskylä 16.44,3, 3) Olli Lehti, Helsingfors 18.04,4, 4) V. Lampinen, Åbo 19.09, 5) Kalevi Immonen, Åbo 19.26, 6) E. Viitakangas, Tammerfors 19.29, 7) H. Sandholm, Åbo, 8) T. Stenbacka, Björneborg 22.47.

Oldboys 5 km: 1) Tuure Vallenius, Åbo 18.16,2, 2) P. Jaakkola, Åbo 18.49,4, 3) V. Rantanen, Björneborg 20.39, 4) E. Rouhikko, Björneborg 23.31.

Juniorer 5 km: 1) J. Flinkman, Åbo 19.57, 2) P. Heinonen, Tammerfors 20.32, 3) E. Paavola, Helsingfors 20.32, 4) T. Sinisalo, Tammerfors 21.00, 5) A. Männistö, Björneborg 22.55.

Lagtävlan: 1) Valpas 1 (Kuningas, Vallenius, Jaakkola) 53.57,8, 2) Valpas II 58.15, 3) Tammerfors 1.01,10, 4) Björneborg 1.06,21.

Motorspalten

KA:S (DÖVAS BILORGANISATION) FÖRSTA NATTRALLY

går den 4 augusti i Mäntsälä. Samling kl 15 vid Invalidstiftelsens jordbruksskola. Kl 16 är det middag. På kvällen det samkväm med program, varefter tävlingen med natt-orientering för bilar hålles efter dess slut. Efter tävlingen delges resultaten. Vinsten blir en fri resa till Sverige. Från Danmark och Sverige har de ledande i därvarande länders bilorganisationer ombetts hålla instruerande föreläsningar.

För inkvartering och kost erlägges 800 mk per person. Första måltiden är kl 16 på lördagen och den andra på söndagen kl 11. Lakan och bäddtäcken finns.

Saarentaus, där jordbruksskolan finns, ligger vid motorvägen Helsingfors—Lahtis, ca 12 km från Mäntsälä kyrka mot Lahtis-hållet.

Anmälningar bör göras särskilt för bilrallyt och särskilt för inkvarteringen och måltiderna. De sändes till adress: herr Osmo Entelä, Tunnelvägen 17 B, Södra Haga före den 22 juli. Avgiften 800 mk per person 1000 från bil bör erläggas genom KA:s postgiro n:o 121080.

Välkomna till både bekantgörandet med jordbruksskolan och deltagandet i KA:s gemensamma sommarträff.

HJÄRTLIGT TACK

till alla de döva vänner såväl här hemma som i utlandet samt, alla de dövas organisationer, vilka ärade min avlidne fars

LAURI LEO MIKKOLAS

minne och deltog i min djupa sorg.

Leo Mikkola

KUUROJEN LEHTI
Tidskrift för Döva

Utgivare: **Finlands Dövas Förbund r.f.**

Huvudredaktör: **Runo Savisaari,** Riistapolku 1 C 29, Tapiola. Tel. 462 755.

Red. sekr.: **Rurik Pitkänen,** Helsingfors, Elisabetsg. 27 E 10. Tel. 38 154.

Svenskpr. red.: **Börje Ahlbäck,** St. Robertsg. 1 B 24, Helsingfors. Tel. 624 159. Manuskripten bör sändas till redaktören före resp. månads utgång.

Expedition: Helsingfors, Elisabetsg. 27 E 10. ☎ 38 154.

Postgiro: 6825.

Prenumerationspris 1961 1/1 årg. 700:—, till utlandet 1000:—.

LÄGER FÖR ÖSTERBOTTENS DÖVA

ANORDNAS I

PÖRKENÄS INVID JAKOBSTAD

12. 7 kl. 12 — 14. 7 kl. 17.

Programmet: bibelstudier, filmer, tillfälle till diskussion, vila mm. Anmälningarna till herr Algot Strömsholm, Ab Haldin, Vasa.

Moottoripalsta

KA:N ENSIMMÄISET KUUTAMORALLIT MÄNTSÄLÄSSÄ

pidetään Invalidisäätiön Maatalousopistossa lauantaina elokuun 4 pnä. Kokoonnutaan klo 15. Klo 16 on päivällinen. Illalla on illanvietto ohjelmineen, sen ohessa suoritetaan yösuunnistusajo autoilla, jonka päätyttyä ilmoitetaan tulokset. Voittona ohjaajalle ja kartanlukijalle vapaa matka Ruotsiin, lisäksi I—III palk. Ruotsista on pyydetty sikäl. KA:n johtomiehiä luennoimaan.

Majoituksesta ja aterioista maksetaan 800 mk hengeltä. Ensimmäinen ateria on lauantaina klo 16 ja toinen sunnuntaina klo 11. Lakanat ym. vuodevaatteet talon puolesta.

Ilmoittautumiset on tehtävä erikseen autokilpailuun — osanottomaksu autolta 1.000:—, ne jotka eivät ole KA:n jäseniä maksavat 2.000:— autolta — ja erikseen majoitukseen ja ruokailuun ennen heinäk. 22 pvää os. Herra Osmo Entelä, Tunnelitie 17, Et.-Haaga. Maksut suoritettava samalla ennakkoon KA:n postisiirtotilille n:o 121 080.

Saarentaus, kuurojen Maatalousopisto, on Helsingin—Lahden pikatien varressa, n. 12 km Mäntsälän kirkolta Lahteen päin.

Tervetuloa tutustumaan kuurojen Maatalousopistoon ja osallistumaan KA:n yhteiseen kesätilaisuuteen.

Kotimaasta

KUUROJEN AMMATTIKOULU

Turussa toimivasta Kuurojen ammattikoulusta on tänä keväänä saanut päästötodistuksen 14 oppilasta, jotka ovat valmistuneet seuraaviin ammatteihin:

maalareiksi Olavi Halonen, Jorma Koivunen ja Antti Unaja, muurareiksi Armo Kursi ja Kalle Mujunen, vaattureiksi Kauko Lakso ja Airi Uusitalo, kirjansitojiksi Pertti Eskelinen ja Maire Onatsu, keramiikkamaalariksi Soini Suni, pukuompelijaksi Pirkko Haapaniemi, verhoilijaksi Aarre Bergman, kiilloittajaksi Olavi Korhonen ja peltisepäksi Veikko Sarkkinen.

Suomen Kuurojen Liiton 5000 markan suuruisen palkinnon osoitetusta ahkeruudesta ja tunnollisuudesta päätti koulun opettajakunta antaa Veikko Laksolle. Tarkastaja J. K. Palomaan rahastosta saivat opettajakunnan päätöksen perusteella 2000 markan suuruisen palkinnon Pertti Eskelinen, Armo Kursi ja Soini Suni.

Oppilaskunnan puheenjohtajana on toiminut Veikko Lakso, sihteerinä Anja Oinonen ja rahastonhoitajana Jaakko Flinkman. Kuraattorina on ollut lehtori Tapio Hirsikangas.

TURUN KUUROJENKOULUSTA 30/5 1962 KONFIRMOIDUT

Alimaa, Arto Tapani, Nakkila, Grundström, Irja Maija Kaarina, Ihode, Haapiainen, Tuomo Sakari, Kokemäki, Haavisto, Tuula Maija, Tammela, Hakamäki, Anneli Kaarina, Kyrö as., Hilden, Anita Helena, Tampere, Hulttinen, Aila Marja Unelma, Riste, Lehtiö, Jouko Armas, Turku, Luhtalampi, Armi Aulikki, Kutala, Marjamäki, Kauko Erkki, Honkakoski, Marjamäki, Seppo Ensio, Honkakoski, Mauranen, Matti Juhani, Pielisjärvi, Nurmela, Arto Kalevi, Tammela, Rasmus, Anja-Riitta, Sauvo, Sinkko, Marjatta, Anna-Liisa, Kiukainen, Sirkiä, Heikki Kaapriel, Ilmajoki, Teinilä, Sirpa Tellervo, Punkalaidun, Tuomi, Eeva Maria, Eurajoki, Valtonen, Raimo Kalevi, Tampere, Westerholm, Solveig Marianne, Turku, Vesterinen, Seppo Ilmari, Kuusjoki.

KUUROJEN Raittiusseura Surdin illanvietossa 29 pnä huhtikuuta, huomattiin että voidaan kuurojenkin kesken viettää erikoisia, hupaisia iltoja, kun nähdään vähän järjestelyvaivaa ja raskitaan kuluihin panna seuran rahaa. Surd oli täksi illaksi haastanut H:gin Nuortenkerhon leikkikilpaan. Nuortenkerho otti haasteen vastaan ja saapui puolustautumaan. Ohjelma kokonaisuudessaan, paitsi viittomakilpa, olikin leikin kannalta otettavaa ja sellaisena se pitikin osanottajat ja katselijat hilpeällä tuulella.

Ohjelman aloitti Surdin puheenjohtaja leikillisellä tervetulolaululla, jota "pianolla" säestettiin. Tämä jo sai yleisön leikkisälle tuulelle.

Itse ohjelmassa oli ensinnä viittomakilpa. Osanottajia kummastakin seurasta oli kolme henkilöä ja kilpaaika kullakin 2 min. Palkintotuomareina olivat herrat: Mouton, Pitkänen, Rikström ja Lillunen sekä rva Pitkänen. Viittomakilvan voitti hra Månsson raittiusseurasta.

Tämän jälkeen alkoi varsinainen leikkikilpa. Ensinnä oli naulanlyönti.

NUORTEN KULTTUURIPÄIVIEN

runonlausuntakilpailun A-sarjan pakollinen runo

ELEGIA KEVÄÄLLE Kirj. V. A. Koskenniemi

Niin olet tullut taas, Kevät, valkein aamuin ja illoin,
tuoksuen tullut sa oot, laulaen tullut sa oot.

Oi kevät, ihmehen ihme, sun tullessas maailma nuortuu
nuoreks uudestaan, nuortuu ja voimakas on.

Niin myös lapselle maan suot uskoa, unta ja voimaa,
kirkkaudestasi taas juoda mun silmäni suot.

Mut tänä aamuna miks sädeharppuas soittavan kuulen
sormien vieraiden, kuoleman sormien nyt:

oi, Kevät, kerran saat käsin täysin taas sinä maille,
mutta, ah, poissa ma oon, poiss' olen mullassa maan,

poikain lauluun lehdossa ei minun ääneni yhdy,
neitojen leikkejä ei silmäni seurata voi,

kun kevätnurmella piirissä valkein harsoin ja hunnuin
vinhaan karkelo käy, taikka kun solmeavat

tyttöset kukkaisseppeltä leikin sankarin päähän,
poikasen päähän, ken voiton ja kukkaset vei.

Villin ruusun ja valmun ja orvokin keskellä kasvaa
outoja kukkia maa, outoja tuoksuja tuo

ilmojen rannoilta tuulet ja pilvet kullassa loistaa,
niinkuin nyt, kuin nyt, mutta en niitä ma nää,

Niin tulet kerran taas, Kevät, valkein aamuin ja illoin,
mutta, ah, poissa ma oon, poiss' olen mullassa maan.

Molemmista seuroista 6 osanottajaa. Nuortenkerho oli näppärämpi ja sai naulansa ensinnä tukkiin. Surdin naula sensijaan vääntyi pahasti ja jäi puoleksi törröttämään kilvan loputtua.

Nenäjuoksu, jossa tulitikkulaatikon kuorta nenästä nenään vaihtaen juostiin määrätty matka, oli hauska ja hupainen kilpa. Eihän se jokainen nenä tahtonut laatikon kuoreen mahtuakaan, mutta tasan kilpa meni. Kummastakin seurasta oli 6 osanottajaa, ja aikakin vain 4 min. vaikka olisi saanut käyttää siihen 8 minuuttiakin.

Puvun sommittelukilvan voitti raittiusseura. Nuortenkerhon edustajan valmistama puku tippui kantajansa päältä, kaikkien riemuksi.

Vauvan syöttökilvassakin vei rait.-seura voiton, sillä sen vauva imi pullonsa tyhjäksi yks, kaks, nuortenkerhon vauvan jättäessä puolet mehusta syömättä.

Loppulaulun voitti nuortenkerhon edustaja, saaden täten pahasti jälkeen jääneelle seuralleen toivottuja pisteitä. Kuitenkin Surd sai pistevoiton ja näin piristävä illanvietto päättyi isäntäväen mieliksi.

Palkintoina jaettiin kauniit kynttelikö ja hedelmiä. Kaikki olivat hyvällä tuulella, eikä mielipahan vä-

KUUROJEN VIRKISTYSLEIRI

POHJANMAAN KUUROILLE PIETARSAAREN

PÖRKENÄS'ISSÄ 12—14. 7.

Leiri alkaa 12. 7 klo 12 ja päättyy 14. 7. klo 17.

Ohjelmassa raamattutunteja, filmejä, tilaisuus virkistykseen ja lepoon.
Ilmoittautumiset hra Algot Strömsholmille osoitteella: Ab Haldin, Vaasa.

rettäkään näkynyt hävinneidenkään kasvoilla.

Raittiusseura toivoi lopuksi että Nuortenkerho haastaisi vasta-otteluun ja keksisi vaikeampia leikkejä. Leikkien vaaliminen illanvietoissa antaa piristävää lisää seurusteluun ja innoittaa ideoitten keksimiseen, sillä keksimiskyky leikkien järjestämisessä ensinnä joutuukin koetukselle.

TURUN Kuurojenyhdistyksen Nuorten Kerho järjesti kuluvan kevään aikana jäsenilleen ensiapukurssit yhteistoiminnassa Suomen Punaisen Ristin Turun osaston kanssa. Kurssilla oli mukana 21 ilmoittautuneesta 16 osanottajaa. Kurssin ohjaajana toimi sairaanhoitaja Lea Halonen, Sanni Savisaaren toimiessa tulkkina.

Kurssilaiset saivat 20 tunnin aikana oppia sekä teoriassa, että käytännössä opetusta ensiavun antamisessa. Ohjelman käsittäessä melkein kaiken ensiavussa tarvittavat tehtävät, kuten haavojen, verenvuotojen, paleltumis- ja palovammojen, luunmurtumien, tajuttomuus-, myrkytys- ja hukkumistapausten, sähkötapaturmien, sekä shokkitilan saaneen ensiavun antoa. Käytännössä harjoiteltiin erilaisia sidontatapoja ja loukkaantuneen kuljetusta. Kurssin loppupuolella saivat kurssilaiset nähdä hyvin havainnollisia filmiesityksiä.

Osa kurssin osanottajista opettajansa Lea Halosen ympärillä. Oltiin päättäjäistunnelmissa

Kurssin päättäjäiset pidettiin toukokuun 18 päivänä. Eikä se tilaisuus jäänyt huomiota vaille. Suuret turkulaiset lehdet olivat lähettäneet edustajansa ikuistamaan tilaisuutta. Siinä tilaisuudessa saivat kurssin ohjaaja ja tulkki kukkaset. Puheitakin vaihdettiin puolin ja toisin ja kahvikin maistui.

Todistukset saivat allamainitut osanottajat:

Irmeli Aho, Maija Bergman, Arre Bergman, Sauli Isomäki, Esko Keski-Levijoki, Anja Oinonen, Uula Pohjanrinne, Inkeri Ratilainen, Leila Rauma, Raakel Sahinmäki, Heikki Sandholm, Kirsti Sorsa, Esko Sänkiniemi, Airi Uusitalo, Raine Virtanen, ja Tauno Väisänen. *Kike*

LAHDEN Kuurojen Naiskerho toimeenpani kevätpuolella Suomen Punaisen Ristin ensiapukurssin, mikä kesti noin 20 tuntia. Kurssin opettajana toimi luennoitsija ylivääpeli evp. Hilpi Järvinen ja kuulevan tulkin johdolla seurattiin tätä harvinaista opetusta, mitä emme ole saaneet

NUORTEN KULTTUURIPÄIVIEN

lausuntakilpailun B-sarjan pakollinen runo

Einari Vuorela: KAIVOTIELLÄ

— Äiti, kuka metsässä haastaa ja puhuu?
Siellä niin kaikaa, siellä niin huutaa ja huhuu!

— Poju, kuuntele hiljaa, kun kuulet!
Sehän on metsän sielu, jota nyt soittelee tuulet.

— Äiti, ah kuuletko sinäkin tuota?
On kuin juoksisi tuhannen lammasta kulkuset kaulassa suota!

— Poju, kuulin ennen, enää en kuulla oo voinut,
liiaks on kohtalon kello mun sieluuni soinut.

— Äiti, mitä sä itket, mitä sä metsästä kuulet?
Eikö siellä soitakaan metsän sielua tuulet?

— Poju, soittaa, soittaa! Rauhoitu! Ilosta vain minä itkin,
kun sinä hulmuvin kutrein juoksit piennarta pitkin.

— Äiti, soittaako mullekin kohtalon kello, kun suureksi vartun,
— sitte kun nukutaan monta yötä ja minä jo työhönkin tartun?

— Poju, soittaa kyllä, laulavat lapselle kaihojen kyyhkyt;
silloin sä ymmärrät ihmisten itkut ja äitisi nyyhkyt.

— Ihana äiti, ethän itke, kun annan
kaikki nää kukkaset sulle ja vesiastiaas kannan?

missään koulussa. Kerran viikossa oli kurssilaisilla tilaisuus kokoontua. Kaikkia kurssilaisia kiinnosti suuresti tämä hyödyllinen oppi, mistä on apua jokatapauksessa, varsinkin kotioloissa on tärkeää osata toisten tai oman henkensä pelastamista tapatur-

Lahtelaiset kuurot PR:n ensiapukursseilla, kesk. eturivissä istumassa luennoitsija Hilpi Järvinen

mien ym. äkillisten sairauksien sattuessa, tarvitsematta heti kääntyä kallispalkkaisten lääkärien puoleen. — Punaisen Ristin tarkoituksena on edistää inhimillisyyden toteuttamista kaikissa olosuhteissa. Se haluaa puolueettomasti ja pyyteettömästi suojella ihmisen henkeä, terveyttä ja ihmisarvoa ja antaa ensi avun hädän hetkellä, sen työ perustuu vapaaehtoisuuteen ja sen toiminta on avointa kaikille. Sananlaskussa sanotaan: "Ei oppi ojaan kaada, hyvä on aina oppia seurata kun sitä kerran on tarjolla".

Aluksi kurssille ilmaantui kaikkiaan 21 kuuroa, mutta kuta pitemmälle kurssiaika venyi, sitä pienemmäksi kävi kurssilaisten lukumäärä. Vain 15 kurssilaista täytti ensiavun peruskurssin ja saivat todistukset, kuten kuvasta näkyy.

Kurssin päättyessä Naiskerhon puheenjohtaja kiitti opettajaa korostaen puheessaan sitä hyötyä mitä kurssista on ollut kuuroille. Lopuksi opettajalle ojennettiin pieni kukkakimppu kiitokseksi opetuksesta ja opettaja H. Järvinen vastasi kiitokseen luvaten vielä vastaisuudessakin jatkaa tätä kurssia jos kuurot puolestaan niin haluavat.

Shakkia

PIETARSAARESSA pidetään etelä-pohjanmaan kuurojen shakkiturnaukset 10—12. 8. 62. Kilpaillaan M, A ja B luokissa. Ilmoittauduttava os. Paul Lindberg, Genvägen 2 B, Pietarsaari, *ennen 1. 8. 62.*

Kilpailupaikkana urheilutupa Hälluja, 11. 8. klo 10—18 kilpailuja. Klo 20 illanvietto hauskalla ohjelmalla. 12. 8. klo 10 kilpailuja. Lopettajaiset palkintojenjakoineen.

HELSINGIN Kuurojen Shakkikerho järjestää kesäjuhlan elokuun 25—26 p:nä Hgin K.Y:n kesäkodissa Sökössä.

25. 8. klo 14 pelataan kaupunkishakkiottelut Helsinki A ja B—Tukholma A ja B Sökössä. Vaihteleva ohjelma: virvoitusjuomia, karkeloa ja illallinen, johon osanottomaksu vain 700:— ja pääsymaksu 100:—. Kaikki tervetulleita läheltä ja kaukaa. Hauskaa kesäshakkia.

VAASASSA oli huhtik. 20—22 p:nä Suomen kuurojen shakkimestaruuskilpailut. — Tulokset:

Ml. 1) A. Savolainen, Hki 5 p., 2) E. Lahti, Jyväsk., 4 p., 3) E. Putkonen, Hki 4 p., 4) H. Lius, Hki 2 p., 5) P. Keto, Tku 2 p., 6) E. Helminen, Tre 2 p., 7) E. Tolsa, Hki (koepel.) 1 1/2 p.

I l. 1) E. Tolsa, Hki.

II l. 1) J. Nuolikoski, P-saari 6 1/2 p., 2) M. Tarvonen, Vsa 6 1/2 p., 3) S. Vuorimies, Vsa 5 p., 4) A. Palenius, Vsa 3 p., 5) R. Koivula, Vsa 3 p., 6) A. Jansson, P-saari 2 p., 7) R. Reinikainen, Jyväsk. 1 p., 8) E. Färdig, Hki 1 p.

Marrask. 3—5 p:nä pelattiin Vaasassa myös Pohjanmaan kuurojen shakkimestaruuskilpailut. — Tulokset:

A-sarja: 1) P. Lindberg 3 1/2 p., 2) J. Nuolikoski 3 p., 3) S. Vuorimies 2 p., 4) M. Tarvonen 1 p., 5) P. Ahlskog 1/2 p.

B-sarja: 1) A. Jansson 5 p., 2) A. Bjong 5 p., 3) R. Koivula 3 p., 4) A. Palenius 3 p., 5) L. Tarvonen 2 p., 6) O. Sandström 2 p., 7) O. Nuolikoski 1 p.

Urheilua

KUL:n yleisurheilumestaruuskilpailuihin Hämeenlinnaan 21—22. 7. aikovien huomioon: Kilpailu- ja majoituskanslia on Etelä-Hämeen Keskusammattikoulussa Lahdensivuntiellä. Koulun oppilasasuntolassa saatavissa majoitus 2 hengen huoneissa, joissa on kaikki mukavuudet. Majoitusmaksut: 600:— ja 500:— hengeltä vrk. Majoitusvaraukset os: J. Narmala, Postilokero 62, Hämeenlinna. Ellei toisin pyydetä varataan majoitus lauantaista 21 p. alkaen.

Illanvietto Keskusammattikoulun juhlasalissa alkaa lauantaina klo 19. Kilpailujen päättäjäiset samassa paikassa sunnuntaina klo 18.

Tervetuloa Hämeenlinnaan KUL:n kisoihin.

MIKKELIN Kuurot Urheilijat järjestää kolmen kaupungin seuraottelun (Mikkeli—Lappeenranta—Kotka) Mikkelin Urheilupuistossa elok. 5 pn:ä klo 12. Lauantaina 4.8. klo 18 on ohjelmallinen illanvietto kuurojen koululla. Tilaisuuteen saapuu S.K.U.L:n puheenjohtaja Martola, puhumaan. Tilaisuudessa esitetään filmi Helsingissä pidetyistä Maailmankisoista, joka jokaisen olisi nähtävä. — Tervetuloa Mikkeliin läheltä ja kaukaa.

TAMPEREEN Kuurot Urheilijatseura järjestää kaikille avoimet kansalliset UINTIKILPAILUT Tampereella Ahtilassa sunnunt. elok. 19 p:nä klo 12.

Uintimatkat:
Naiset: 50 m sekauinti
Miehet: 50 m vapaa- ja 100 m rintauinti.

Ilmoittautuminen tapahtuu paikalla ennen kilpailun alkua.

Samalla on ILTAMA Tampereen Kuurojen Yhdistykseessä Satamak. 1 B 2 lauantaina elok. 18 pn:ä, alkaen klo 19. — Tervetuloa!

PORISSA maauimalan maastossa pidettiin SKUL:n maastojuoksumestaruuskilpailut 27.5. Kilpailuja suosi erittäin kaunis ja ihanteellisen lämmin kesäpäivä. Osanottajia oli 19 ja "huutosakkiakin" oli 40 henkeä seuraamassa kilpailuja. Rata oli 1.7 km, kolmasti kierrettävä, joten yleisölläkin oli nähtävää. Kilpailua johti odotetusti Kuningas ja Savolainen, joka johti kaksi ensi kierrosta.

Juoksun jälkeen siirryttiin maauimalaan, jossa kilpailijat kävivät puhdistautumassa ja virkistymässä. Palkintojen jako suoritettiin myös uimalan terassilla, josta oli hyvä näkyväisyys uima-altaisiin. Niin olivat taas yhdet mestaruuskilpailut pidetty seuraavin tuloksin:

Yleinen 5 km: 1) Kalevi Kuningas, Valpas 16.25,2, 2) Pauli Savolainen, Jalo 16.44,3, 3) Olli Lehti, Hero 18.04,4, 4) Veikko Lampinen, Valpas 19.09, 5) Kalevi Immonen, Valpas 19.26, 6) Eero Viitakangas, Treen K.U. 19.29, 7) Heikki Sandholm, Valpas 19.40, 8) Teuvo Stenbacka, Porin K.U. 22.47.

Ikämiesten 5 km: 1) Tuure Vallenius, Valpas 18.16,2, 2) Pauli Jaak-

kola, Valpas 18.49,4, 3) Veikko Rantanen, Porin K.U. 20.39, 4) Erkki Rouhikko, Porin K.U. 23.31.

Nuorten 5 km: 1) Jaakko Flinkman, Valpas 19.57, 2) Pentti Heinonen, Treen K.U. 20.32, 3) Erkki Paavola, Hero 20.32, 4) Timo Sinisalo, Treen K.U. 21.00, 5) Antti Männistö, Porin K.U. 22.55.

Joukkuekilpailu:

1) Valpas I (Kuningas, Vallenius, Jaakkola) 53.57,8
2) Valpas II (Lampinen, Iimmonen, Sandholm) 58.15
3) T.K.U. (Viitakangas, Heinonen, Sinisalo) 1.01,1
4) P.K.U. (Rantanen, Stenbacka, Männistö) 1.06,21

Oikaisu:

Shakkiturnaus Pietarsaaressa pidetään Hällebossa 10. 8. klo 19, kilpailuja . . .

Kokouksia

KUOPION KUUROJEN YHDISTYKSEN kesäkodissa Niittyrannassa saavat turistit ja kesälomalaiset asuinhuoneita majoituksineen. Paikallisautot numerot 3 ja 9 Niuva—Julkula lähtevät joka puolitunnittain paikallisautoasemalta kaupungintalon takana. Niuvan portilla poistutaan autosta ja mennään rantalaiturille, josta noudetaan moottoriveneellä.

PIETARSAARESSA kuurojen yhdistys järjestää Pohjanmaan kuurojen kesäjuhlan *Svenska gårdenissa* (ei Palokuntatalon juhlasalissa) lauantaina heinäk. 14 päivänä klo 19 hyvän ohjelman kanssa.

Sunnuntaina heinäk. 15 päivänä klo 9 bussiretki Runebergin tuvalle, Leppäluotoon ja yhdistyksen urheilutuvalle Hälleboon. Jumalanpalvelus, past. E. Savisaari puhuu. Ruoka ja kahvitarjoilu.

ETELÄ-POHJANMAAN Kuurojenyhdistys järjestää kesäpäivät ja esitelmätilaisuuden elokuun 4—5 p:nä Kuortaneen kirkonkylässä, yhteiskoululla.

Pätevät esitelmöitsijät tilataan. Ohjelmassa on runsaasti lausuntaa, näytelmiä, kilpailuja ym. jokaiselle sopivaa. Sunnuntaina tehdään retki Kuortaneen monipuoliseen kotiseutumuseoon ja käydään samalla ihailemassa luonnonkaunista hiekkarantaista järveä.

Ohjelma alkaa lauantaina klo 19. Sunnuntaina klo 10. Majoituksesta saa kukin itse huolehtia. Kirkolla on matkustajakoti autotien verressa, matkailumaja järven rannalla ja leirialue urheiluopiston lähellä. Kaikkien osoite on sama: Kuortane kk. Tervetuloa viettämään virkistävää viikonloppua Kuortaneen kauniiseen pitäjään.

LIEKSAN Kuurot r.y:n esitelmäpäivät pidetään Lieksan Keskuskansakoululla elok. 11—12 pnä, alkaen lauantaina klo 18 ja seuraavana päivänä klo 13.

IMATRAN KUUROT r.y:n syystoimintakausi alkaa syyskuun 9 pnä johtokunnan kokouksella. Tässä kokouksessa päätetään ohjelmat ym. asiat. Saapukaa seuraamaan kokousta Seurakuntatalolle klo 14.

VAASAN Kuurojenyhdistyksen esitelmäpäivät pidetään syyskuun 22—23 p:nä Kuurojen valistustalolla Palosaaressa Käsityöläisk. 6. Ohjelma alkaa lauantaina klo 19 ja sunnuntaina jatkuu klo 17. Esitelmiä pitämään ovat lupautuneet SKL:n puhj. R. Savisaari ja varapuhj. E. Mattila.

Valtakunnallinen Kuurojen Päiväjuhla pidetään Vaasan kaupungintalolla syyskuun 23 p:nä klo 14. Syyskuun numerossa tarkemmin ohjelmasta. Pohjanmaan kuurot, ottakaa huomioon nämä ainutlaatuiset juhlat, sillä näitä saamme niin harvoin tänne Pohjanmaalle. Siis tervetuloa Vaasaan.

TURUN Kuurojenyhdistys r.y:n tavanmukaiset esitelmäpäivät pidetään syyskuun 22—23 p:nä. Samassa yhteydessä vietetään myös yleistä Kuurojen Päivän juhlaa, joten yhteensattumien vuoksi ajoissa ilmoitetaan. Tarkemmin ilmoitetaan esitelmäpäivistä syyskuun numerossa.

VARKAUDEN Kuurojen Yhdistys järjestää 15-vuotisjuhlan ja esitelmäpäivät lokakuun 20—21 p:nä. Tarkemmin ilmoitetaan lokakuun lehdessä.

IMATRAN KUUROT pitää esitelmäpäivät lokakuun 21 pnä Työväentalolla klo 12. Pyydetään rouva ja herra Pitkästä esitelmöimään. Elokuvaesitys y.m. ohjelmaa on. Kuurot läheltä ja kaukaa ovat tervetulleita Imatralle.

Merkkipäiviä

OTTO HEISKANEN

60-VUOTIAS

60 vuotta täytti toukokuun 4 p:nä Kotkassa herra *Otto Heiskanen*, monipuolisesti ansioitunut yhdistystoimihenkilö. Hän on syntynyt Iisalmen pitäjässä, käynyt Kuopion kuurojenkoulun, josta päästyään toimi koko ikänsä sahateollisuuden palveluksessa, työskennellen useissa paikoissa, mm. pitemmän aikaa Viipurissa, Joensuussa ja nykyisin Kotkassa, ollen taitava ja pidetty ammattimies alallaan.

Otto Heiskanen on innokas yhdistysmies, toimien Viipurin Kuurojenyhdistyksen viimeisenä puheenjohtajana silloin, kun jatkosodan jälkeen Viipuri lopullisesti luovutettiin, sen jälkeen hän oli vuosia Joensuun yhdistyksen puheenjohtaja ja muutettuaan Kotkaan hänet valittiin Kotkan yhdistyksen puheenjohtajaksi, jossa toimessa hän edelleenkin on. Puheenjohtajana hän on kaikissa näissä yhdistyksissä toiminut innokkaasti ja aloitekykyisenä jäsenten tyytyväisyydeksi ja hänen ansiostaan yhdistysten rahallinen asema on huomattavasti parantunut. Hänen kotinsa on tunnettu vieraanvaraisuudestaan. Myöhäiset onnittelumme 60-vuotiaalle, tarmoa ja toimintavireyttä edelleenkin.

AHTI AHONEN

60-VUOTIAS

60 vuotta täyttää 22. 7. 62 *Ahti Ahonen* Tampereella. Hän on syntynyt Iisalmessa. Kuopion kuurojenkoulua käytyään hän 16 vuotiaana lähti maailmalle, ensin tukinuittoon ja metsätöihin, myöhemmin mieheksi vartuttuaan ryhtyi kivenhakkaajaksi, jona hän parhaat vuotensa on toiminut. Vanhemmilla päivillään hän vaihtoi kivenhakkaajan raskaan ammatin kevyempään kirvesmiehen ammattiin, jossa ammatissa hän edelleenkin työskentelee.

Varsinaisen elämäntyönsä Ahti Ahonen on kuitenkin suorittanut urheilun parissa. Innostuttuaan jo nuorena koulupoikana urheiluun on hän läpi vuosien säilyttänyt innostuksensa mieliharrastukseensa ja toimii vieläkin urheilun parissa, mm. nuorten tamperelaisten kuurojen uintivalmentajana.

Ahti Ahosen urheilu-ura alkoi Kuopiossa jo v. 1922. Alkuaikoina hän harrasteli kuulantyötöä ja pituushyppyä, kunnes muutamaa vuotta myöhemmin Kotkaan muutettuaan innostui juoksulajeihin, joista sitten muodostuikin hänen "leipälajinsa". K.U.L:n juoksumestaruudet hän saavutti vuosina 1927 ja 1928 800 m:n, 1500 m:n ja 5000 m:n matkoilla. Vuonna 1928 hän oli edustamassa maatamme Göteborgin kisoissa. Silloisista tuloksista mainittakoon 400 m 55.0, 800 m 2.00,5, 1500 m 4.20 ja 5000 m 16.05. Ahti Ahonen on harrastanut myös hiihtoa ollen vuosina 1925—1927 K.U.L:n hiihtomestaruuden voittaneessa joukkueessa.

Lähes 50 ikävuoteensa asti oli Ahti Ahonen mukana niin kuurojen kuin kuulevienkin juoksu- ja hiihtokilpailuissa. Palkintosijoitukset ammattiosastojen, työpaikkojen ja seurojen kilpailuissa osoittanevat parhaiten sen sitkeyden ja kestävyyden, jota Ahti Ahonen niin urheilu- kuin yksityiselämässäänkin on aina osoittanut. Mestaruuksien sarjasta ei näinollen voitane jättää pois vv. 1944—1945 saavutettua Tampereen piirin "mottimestarin" arvoa, jolloin hän 145 m³:n mottiurakallaan vei voiton 120:stä kanssakilpailijastaan.

Iän mukana on Ahti Ahosen oma aktiivinen urheilun harrastaminen jäänyt vähemmälle, mutta juoksemisen tilalle ovat tulleet muut harrastukset, mm. avantouintia hän säännöllisesti ja innolla harrastaa.

Paitsi urheilua on Ahti Ahosella riittänyt mielenkiintoa myös muillekin aloille. Kuurojen seura- ja yhdistystoiminnassa hän on ollut vilkkaasti mukana ja toiminut lukuisissa luottamustehtävissä. Kuurojen lehtien ilmoitusten hankkijana hän on toiminut useiden vuosien ajan. Ansioistaan urheilun alalla on hän saanut Suomen Urheilun ansiomitalin.

Kuten urheilun alalla on Ahti Ahonen myös yksityiselämässään osoittanut peräänantamatonta sitkeyttä ja esimerkillisyyttä. Nelipäisen lapsiparven kouluttaminen yhteiskunnan käyttöön on jo saavutus sinänsä. Kaunis siirtolapuutarhapalsta mökkeineen on saanut vaihtua kesämökiksi Särkijärven rannalla — kesämökiksi, jonka Ahti Ahonen viimeistä naulaa myöten on itse rakentanut. Lukemattomat ovat olleet ne kivet ja kannot, jotka hän raskaan päivätyönkin jälkeen on siirtänyt syrjään raivatessaan tilaa puutarhalle — harrastukselle, joka yli kolmen vuosikymmenen ajan on ollut hänen sydäntään lähellä.

Kirsti-rouvan, poikien ja tyttärien sekä lastenlasten onnitteluihin yhtynevät kaikki ne lukuisat ystävät ja tuttavat, jotka Ahti Ahosessa ovat oppineet tuntemaan rehdin, suoraselkäisen ja valoisan elämänkatsomuksen omaavan suomalaisen miehen.

Kuurojen Lehti toivottaa parhainta onnea merkkipäivän johdosta.

75 VUOTTA täyttää 19. 7. rouva *Elvira Norstedt* Mårtensbyssä.

50 VUOTTA täyttää heinäkuun 26 p:nä herra *Jorma Ratavaara* Jyväskylässä.

60 VUOTTA täyttää elokuun 21 p:nä ent. maanviljelijä *Martti Kostiainen* Ruokolahden Sikiölässä. Käytyään kuurojenkoulua ensin Kuopiossa 2 v. ja Mikkelissä 6 v. hän työskenteli isänsä omistamalla maatilalla 30 vuotta. Mentyään naimisiin hän osti naapurista pienviljelystilan rakennuksineen ja jatkoi itsenäisenä ammattiaan. Talvet Martti tekee metsä- ja kirvesmiehen töitä naapureitten ja yhtiöiden metsissä. Kyläläisten keskuudessa hänet tunnetaan rehtinä ja avuliaana ihmi- Ei Martti työtä pelkää, vaan on aina valmis auttamaan. Martti on Imatran Kuurot r.y:n perustajajäsen ja on

ollut monet vuodet johtokunnassa. Nuoruusvuosinaan Martti harrasti yleisurheilua kuulevien ja kuurojen seuroissa, saaden monta I, II ja III palkintoa. Kuulantyöntö ja köydenveto olivat hänen vahvimpia puoliaan. Vapaa-ajan harrastuksina on Martilla kesällä kalastus ja oman tilan kunnostaminen. Talvet menevätkin työntouhussa savotoilla. Onnittelemme monipuolista työn ahavoittamaa Marttia hänen täyttäessään 60 vuotta.

OSOITTEITA VUONNA 1962:

LIITTO:

Puheenjoht. Runo Savisaari, Riistapolku 1 C 29, Tapiola.
Rahastonh. Eero Laamanen, Etuniementie 11, Frisans.
Toim.joht. ja Liiton toimisto Liisank. 27 E 10, Helsinki.

KUUROJEN KONSULENTTI:

Merkonomi Oiva Virtanen, Helsinki, Tunturikatu 9 A 1. Puh. 49 63 82 ja 74 71 18 (kotiin). Vast.otto Kuurojen Liiton toimistossa kuukauden ensimm. ja kolmantena maanantaina klo 16–18. Paitsi ei heinäkuussa.

YHDISTYKSET:

Forssa: Pj. rva Anna Lilja, Et.puistok. 24, Forssa. Siht. Vilho Jalava, Härkälä, Somero. Rah.hoit. Elisa Vieno, Kauppak. 38, Forssa.
Haapajärvi: Pj. Mikko Haapala, Haapaperä, Nivala. Siht. Ville Poikkimäki, Nivala. Rah.-hoit. Toivo Ring, Lestijärvi.
Heffata: Yhd.talo: Vammala as., Härmäkatu. Pj. Tauno Kuutti, Sammaljoki. Siht. Anneli Kuutti, Sammaljoki. Rah.hoit. Tapio Tirkkonen, Vammala as.
Helsinki: Yhd. huoneisto (osake) Liisank. 27 A 8, Helsinki. Pj. ja rah.hoit. Torsten Rikström, Limingovägen 44 B 7, Helsingfors. Siht. Teuvo Lillunen, Rastaala, Kilo.
Hämeenkyrö: Pj. ja siht. neiti Ester Koskinen, Ikaalinen. Rah.hoit. rouva Fanni Hietaniemi, Hämeenkyrö kk.
Hämeenlinna: Yhd. talo: Markkulantie 3, Hämeenlinna. Pj. rouva Kaisu Valtonen, Viertokatu 72, Hämeenlinna. siht. ja rah.hoit. Jarmo Narmala, Postilokero 62, Hämeenlinna.
Iisalmi: Pj. Veikko Lämsä, Makkaralahti, Iisalmi.
Imatra: Pj. Antti Jäkälä, Lasola, Lappeenranta. Siht. ja rah.hoit. Eino Kalpio, Kaiturinpää.
Joensuu: Pj. rouva Hilkka Simonen, Siltak. 24, Joensuu. Siht. rouva Maire Lavikainen, Käpykangas, Joensuu. Rah.hoit. Tauno Simonen, Siltak. 24, Joensuu.

Jyväskylä: Pj. rouva Eeva Ratavaara, M. Canthink. 16 A 13, Jyväskylä. Siht. rouva Soile Hämäläinen, Puistok. 3 A 4, Jyväskylä. Rah.-hoit. rouva Kaisu Korhonen, Keljonkangas, Keljo.

Kainuu: Pj. Leo Heikkinen, Kauppak. 44 C 26, Kajaani. Siht. Eetu Mikkonen, Asuntola 55, Kajaani. Rah.hoit. Leo Heikkinen, Kauppak. 44 C 26, Kajaani.

Karjala: Pj. Simo Paavilainen, Kangasniemi kk. Siht. neiti Eeva Leino, Ahjola, Ummeljoki. Rah.hoit. Eero Kossila, Löytty, Koria.

Kemi: Pj. ja rah.hoit. Lauri Tapio, Koivuharjunk. 26, Kemi. Siht. Martti Hedman, Loue, Tervola.

Kerava: Pj. rouva Hilma Ojala, Tuusulantie 22, Kerava. Siht. rouva Liisi Rannikko, Rusutjärvi, Hyrylä. Rah.hoit. Erkki Haapanen, Maalarintie 5, Kerava.

Kokkola: Pj. rouva Helle Hanhikoski, Puistokatu 20, Kokkola. Siht. rouva Rauha Harju, Ruotsalo, Kälviä. Rah.hoit. Urpo Rauma, Katariinank. 15, Kokkola.

Kotka: Pj. Otto Heiskanen, Koppelontie 7 B, Korela. Siht. rouva Sinikka Saarinen, Runebergink. 20, Kotka. Rah.hoit. Toivo Kaukiainen, Myllykylä, Hamina.

Kuopio: Pj. ja rah.hoit. Terho Heikkinen, Niittytie 3, Kuopio. Siht. Aarne Holopainen, Niiralank. 10 F 88, Kuopio.

Kymenlaakso: Pj. Armas Kaipiainen, Kymenlaaksonk. 3, Kotka. Siht. rouva Aune Leinonen, Ylänummi, Tavastila. Rah.hoit. Oiva Miettinen, 8 piiri, Inkeroinen.

Lahti: Pj. Kosti Remmi, Aleksanterink. 35 A 4, Lahti. Siht. ja rah.hoit. Jaakko Väisälä, Maatalousoppilaitos, Saarentaus.

Lappeenranta: Yhd. talo: Suonionk. 13, Lappeenranta. Pj. Nikolai Stefanov, Ainonkatu 23, Lappeenranta. Siht. Hilkka Virolainen, Paperharjuntie, 2 kp., Tainionkoski. Rah.hoit. Armas Lyytikäinen, Helkalantie 4, Lappeenranta.

Lieksa: Pj. Viljo Lackman, Koriseva 5, Lieksa. Siht. Veli Timonen, Turula, Lieksa. Rah.hoit. neiti Aino Honkanen, Surpeenvaara, Lieksa.

L.-Uusimaa: Pj. rouva Alli Sjöstrand, Bulevarden 12 B, Hangö. Siht. Rainer Helander, Östergårdsg. Hangö. Rah.hoit. Albert Holmström, Kivenhakkaajank. 3, Hanko.

Mikkeli: Yhd. talo: Akkavuorenkatu 5, Mikkeli. Pj. rouva Toini Hakonen, Vuorenmaa, Kalvitsa. Siht. rouva Taimi Häyrinen, Marjotaipale, Kuitula. Rah.hoit. Pentti Turkki, Akkavuorenk. 5, Mikkeli.

Oulu: Kuurojentalo, Koskitie 19 a, Tuira. Pj. Onni Knuutinen, Keinupuisto 1 B. Karjasilta. Siht. rouva Elsa Heikkilä, Koskitie 19 a, Tuira. Rah.hoit. Kaarlo Kynkäänniemi, Tuulimyllynk. 24 B, Karjasilta.

Pietarsaari: Pj. Anton Hellöre, Vestanlidvägen 8, Jakobstad. Siht. rouva Aili Lindberg, Genvägen 2 B, Jakobstad. Rah.hoit. Paul Lindberg, Genvägen 2 B, Jakobstad.

Pori: Yhd. talo: Tuomarink. 16, Pori. Pj. Martti Lankonen, Presidentinpuistok. 30 B 14, Pori. Siht. rouva Rauha Eliasson, Kiertokatu 12 A 28, Pori. Rah.hoit. rouva Anna Ahola, Samuelintie 6, Pori.

Rauma: Pj. Hannes Tikkanen, Savilank. 5, Rauma. Siht. rouva Elma Tikkanen, Nummenk. 5, Rauma. Rah.hoit. neiti Katri Iso-Ettala, Kodisjoki.

Riihimäki: Pj. ja rah.hoit. Martti Salli, Nummenpää, Riihimäki. Siht. Arvo Leimu, Juholanmäki, Lappila.

Rovaniemi: Pj. rouva Hellä Inkerö, Evakkotie 4, Rovaniemi. Siht. ja rah.hoit. Antero Pallari, Poroelontie 1 D 45, Rovaniemi.

Salo: Pj. ja siht. rouva Impi Hakala, Varssillank. 6, Salo. Rah.hoit. Sulo Rannikko, Inkere, Salo.

Savonlinna: Pj. Torsti Berg, Ratila, Uukuniemi. Siht. ja rah.hoit. rouva Kaarin Muhonen, Muhola, Savonlinna.

Seinäjoki: Pj. Antti Härmä, Puskantie 7 B, Seinäjoki. Siht. rouva Aino Viitala, Seinäj.–Jyväsk. p.a., Ala-Viitala, Seinäjoki. Rah.hoit. Esko Homi, Impivaara, Seinäjoki.

Säynätsalo: Pj. Paavo Hentunen, Helylä, Säynätsalo. Siht. Liisa Särkijärvi, Säästölä B, Säynätsalo. Rah.hoit. Veikko Knaappi, Harjula, Säynätsalo.

Tampere: Yhd. huoneisto (osake) Satamakatu 1 B 2, Tampere. Pj. Matti Kattainen, Kaskitie 14 M, Tampere 8. Siht. Niilo Rannikko, Toivonkatu 4 A 4, Härmälä. Rah.hoit. rouva Aino Ala-Kilponen, Pohtola, Lielahti.

Turku: Yhd. talo, Henrikinkatu 4 B, Turku 2. Pj. Urho Lehtimäki, Itäinen Rantakatu 40 A 18, Turku. Siht. Esko Sänkiniemi, Karjakuja 74, Turku 3. Rah.hoit. Tauno Väisänen, Käpytie 2 E 139, Turku 1.

Vaasa: Yhd. talo: Käsityöläiskatu 6, Palosaari. Pj. Erkki Tuliniemi, Bonäsintie 17 A, Vetokannas. Siht. Viljo Laitinen, Käsityöläisk. 6, Palosaari. Rah.hoit. Teuvo Taimisto, Käsityöläisk. 6, Palosaari.

Vakka-Suomi: Pj. Paavo Niinikangas, Piuha. Siht. rouva Lempi Niinikangas, Piuha. Rah.-hoit. Yrjö Forss, Nopperla, Lokalahti.

Varkaus: Pj. Eero Parviainen, 13 piiri, Puurtila. Siht. Toivo Sivula, Linjurink. 3, 17 p., Varkaus. Rah.hoit. Eero Parviainen, 13 piiri, Puurtila.

Äänekoski: Pj. Albin Hänninen, Nakertaja, Suolahti. Siht. rouva Helena Piilola, Strömin posti, Äänekoski. Rah.hoit. Ilmari Kivistö, Nakertaja, Suolahti.

PELASTUSARMEIJAN UPSEERIT:

Brigadääri Meri Krushe ja
Majuri Alli Timonen, Helsinki, Castreninkatu 24–26 B. Puh. 77 49 61.

KUUROJENPAPPIEN OSOITTEET:

Rovasti Lauri Paunu, Helsinki, Munkkivuori, Ulvilantie 29/3 E 227, puh. 45 10 91.

Rovasti Heikki Hyvärinen, Oulu, Kirkkokatu 17 C 35. Puh. 14 640.

Pastori Veikko Väätäinen, Mikkeli, Porrassalmenkatu 3. Puh. 11 133.

Pastori Eino Savisaari, Turku I. Luutnantintie 14. Puh. 36 812 (uusi).

KUUROJENDIAKONISSOJEN OSOITTEET:

Päätoimisia:

Sisar Hilkka Eerikäinen, Helsinki, Alppikatu 2 b A. Puh. 77 97 60.

Sisar Eeva Paunu, Munkkivuori, Ulvilantie 29/3 E 227. Puh. 45 42 84.

Helsingin sisarten vastaanotto Meritullintori 3, VI kerros. Puhelin 53 442. Vastaanottoajat: tiist. ja torst. klo 16.30–18 ja kesk. klo 12–13. Kotipuhelimilla tavattavissa varmimmin klo 7.30–8.30.

Sisar Kirsti Raitio, Turku, Eerikink. 3 A 15. Puh. 28 428. Vast.otto kotona maanant. klo 8–9, Kuur.talolla keskiv. klo 19–20 ja perj. klo 16–17.

Sisar Elvi Hokkanen, Pori, Tuomarinkatu 16, puh. 16 202. Vast.otto kotona keskiv. klo 17.30–18.30 sekä muina arkipäivinä klo 8–10.

Sisar Annikki Paavilainen, Messukylä, Seurakuntatalo. Puh. 45 273.

Vastaanotto Satamakatu 1 B 2. Puh. 28 294. Maanant., tiist., torst. ja perjant. klo 10–12 ja keskiv. klo 18–19.30. Kotipuhelimeen vast. varmimmin ennen klo 9.

Sisar Sirkka Heinonen, Lahti, Launeenkatu 9 A. Puh. 25 711. Vastaanotto Diakoniatoimistossa Kirkkok. 5: maanant. klo 11–12, keskiv. klo 10–11, torst. klo 18–19. Diak.toimistoon puh. 27 905. Kotipuhelimessa varmimmin ennen klo 8.

Sisar Aune Ihalainen, Jyväskylä, Rajakatu 20 A 6.

Sisar Alli Rönkkömäki, Oulu, Torikatu 27 B. Puh. 15 339.

Sivutehtävänä:

Sisar Mirjam Tiilikainen, Kuopio, Kalliokatu 52. Puh. 42 18.

Sisar Annikki Väisänen, Hämeenlinna, Hätilän seurakuntatalo. Puh. 22 590. Vastaanotot asunnolla maanantaina, tiistaina, torstaina ja perjantaina klo 8–9 sekä torstaina klo 16–18. Puhelimitse aamuisin klo 8–9.

Sisar Aili Lehtolainen, Riihimäki, Seurakuntatalo. Puh. 35 87.

Neiti Kaarin Pöllänen, Lappeenranta, Kyllikinkatu 1. Puh. 11 213.

Sisar Helmi Palvi, Kotka, Keskuskatu 16 B 1. Puh. 11 968.

Sisar Vieno Hämäläinen, Imatra, Sinivuokonkatu 4. Puh. 41 74.

SYDÄMELLISET KIITOKSET

kaikille jotka muistivat Turun Kuurojenyhdistyksen Naiskerhon 25-vuotisjuhlaa, lahjoin, sähkein sekä puhein ym.

Turun Naiskerhon johtokunta.

SYDÄMELLISESTI KIITÄN

kaikkia kuuroja ystäviä niin kotimaassa kuin ulkomaillakin sekä kuurojen järjestöjä, jotka kunnioittivat edesmenneen isäni

LAURI LEO MIKKOLAN

muistoa ja ottivat osaa syvää suruuni. Leo Mikkola

LIITTOMME TOIMISTO

on kesälomien takia suljettuna heinäkuun aikana.

KUUROJENKONSULENTTI Oiva Virtaseen saa tänä aikana yhteyden kirjeitse os.: Tunturikatu 9 A 1, Helsinki, puh. 49 63 82 tahi kotiosoitteella, Vesakkotie 3 A, Helsinki, puh. 74 71 18.

Reipas kuuro tyttö otetaan oppiin sitomo-osastollemme. Henkilökohtainen käynti tai hakemukset os. **Oy Surdus Ab,** Aleksanterink. 12, Helsinki.

KUUROJEN LEHTI
Tidskrift för Döva

67 vuosikerta 1962

Julkaisija: SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y.

Päätoimittaja: RUNO SAVISAARI, Riistapolku 1 C 29, Tapiola. Puh. 462 755.

Toimitussihteeri: RURIK PITKÄNEN, Helsinki, Liisankatu 27 E 10. Puh. 38 154.

Toimituskunta: Katri Pitkänen, Aura Ahlbäck, Ragnar Th. Östman.

Toimitus ja konttori: H:ki, Liisankatu 27 E 10. Puh. 38 154. Kirjoitukset ja kuvat lähetettävä ennen edellisen kuukauden 7 päivää. Muotokuvista seurattava 500:– maksu.

Tilaushinta: Koko vuodelta 1961 kotimaassa ja Pohjoismaissa 800:–, ulkomaille 1000:–. Tilattavissa kaikista postitoimistoista.

Ilmoitushinnat: Lähempiä tietoja saa puh. 38 154. Kihlaus-, vihkimä- ja syntymäilmoitukset 300:–. Kuolinilmoitukset 500:–.

Kaikki maksut suoritettava Suomen Kuurojen Liitto r.y:n postisiirtotilille n:o 6825 tai rahastonhoitaja Eero Laamaselle, os. Liisankatu 27 E 10, Helsinki. Puh. 882 163.

ADRESSI ON ARVOKAS MUISTO

Oma liittonne on painattanut aistikkaita

Onnittelu- ja Suruadresseja

Käyttäkää niitä!

Hinta vain 300 mk kpl.
Niitä saatte asiamiehiltä yhdistyksissä ja suoraan toimistostamme

Myyjille 20 % palkkio

Suomen Kuurojen Liitto r.y. Liisankatu 27 E 10 — HELSINKI
Postisiirtotili n:o 6825

Käyttäkää oman liittonne julkaisemia

Sormiaakkoskortteja

Hinta 10:— kpl. 100 kpl 700:—.
Saatavana liiton toimistosta.

Käyttäkää kirjeenvaihdossanne kauniita

KIRJEENSULKIJAMERKKEJÄ

kuurojen hyväksi

Hinta 5:— kpl.
40 merkin arkki 200:—

Myyjiä otetaan
20 % palkkio

Suomen Kuurojen Liitto r.y.

Liisankatu 27 E 10 — Helsinki
Postisiirtotili 6825

KOULUILLE

suosittelemme seuraavia oppikirjoja:

U. Kierimo:
Ensimmäinen lukukirjani 400:—

H. Nyberg:
Katekismus ja kristinoppi 200:—

A. I. Savolainen:
Raamatunhistoria 300:—

E. J. Pesonen:
Luonnontieto 300:—

U. Kierimo:
Pienviljelyksen alkeistietoja 100:—

Heikki Mylläri:
Ammatinvalinnan ohjeita kuuroille ilmaiseksi jaettavaksi koulunsa päättäville oppilaille.

Hintaan lisätään lähetyskulut.

Tilattavissa os.:

Suomen Kuurojen Liitto r.y.
Liisankatu 27 E 10 — Helsinki
Postisiirto 6825

TURKU 3
Sirkkalank 8a B 12
Elias Savisaari

Tilatkaa vuodeksi 1962 – Prenumerera för år 1962 på

KUUROJEN LEHTI-
TIDSKRIFT FÖR DÖVA

vuosikerta 67 – 66 årgång

ilmestyy kerran kuukaudessa, seuraten tapahtumia kuurojen maailmassa koti- ja ulkomailla.

Toimituskunta:
Katri Pitkänen, Aura Ahlbäck, Ragnar Th. Östman.

Tilaushinnat:
800:– koko vuodelta. Ulkomaille 1000:–. Vuositilaajat saavat runsaasti kuvitetun "Kuurojen Joulun" ilmaiseksi. Kuurojenkoulujen, ammatti- ja talouskoulujen oppilaat saavat sen tilaamalla opettajansa kautta jaettavaksi 400 markalla koko vuodeksi.

Tilauksia vastaanottavat kaikki postikonttorit, asiamiehet yhdistyksissä ja lehden konttori, os. Helsinki, Liisankatu 27 E 10. – Postisiirtotili n:o 6825.

Tehkää tilauksenne nyt heti ja tarjotkaa lehteä myös tuttaviennekin tilattavaksi. Omaa lehteämme levittämällä hankitte kannattajia kuurojen asialle kuulevienkin keskuudessa.

Utkommer en gång i månaden. Vad som sker och vad som hänt i de dövas värld, både in- och utrikes, skildras utförligt.

Redaktionskommitte:
Katri Pitkänen, Aura Ahlbäck, Ragnar Th. Östman.

Prenumerationspris:
700:– för hela året utan julpublikation. Till utlandet 1000:–. Elever i dövskolorna samt yrkes- och hushållsskolorna kunna genom lärarna få prenumerera för 400 mk i året.

Prenumeration kan ske genom alla postkontor, föreningarnas ombud och tidskriftens kontor, adr. Helsingfors, Elisabetsgatan 27 E 10, postgirokonto n:o 6825.

Gör Eder prenumeration genast och rekommendera tidskriften för Edra vänner och bekanta. Genom att sprida Er egen tidskrift på detta sätt skaffar Ni anhängare och förespråkare för de dövas sak i de hörandes krets.

RUNO SAVISAARI
päätoimittaja – huvudredaktör

RURIK PITKÄNEN
toimitussihteeri – red.sekreterare

BÖRJE AHLBÄCK
svenskspr. redaktör

Oy SURDUS Ab — 1962